

Landstingslov om indkomstskat

Kapitel 1.

Skattepligten

§ 1. Fuld skattepligt påhviler:

- 1) personer, der har bopæl i Grønland,
- 2) personer, der uden at have bopæl i Grønland, opholder sig dér i mindst 6 måneder, heri medregnet kortvarige ophold uden for Grønland på grund af ferie eller lignende,
- 3) aktie- og anpartsselskaber, der er registreret som hjemmehørende i Grønland,
- 4) andre i Grønland hjemmehørende selskaber, i hvilke ingen af deltagerne hæfter personligt for selskabets forpligtelser, og som fordeler overskuddet i forhold til deltagernes indskudte kapital,
- 5) i Grønland hjemmehørende sparekasser,
- 6) i Grønland hjemmehørende brugsforeninger, hvorved forstås sammenslutninger, som har til formål at indkøbe, fremskaffe eller fremstille varer eller at levere tjenesteydelser helt eller delvis til medlemmernes private forbrug, og som - bortset fra normal forrentning af en indbetalt medlemskabstal - anvender den stedfundne omsætning med medlemmerne som grundlag for udledning af overskud til disse,
- 7) andre kooperative virksomheder, der er hjemmehørende i Grønland,
- 8) gensidige forsikringsforeninger, der er hjemmehørende i Grønland, og som også overtager forsikringer uden forpligtelse til deltagelse i det gensidige ansvar, og
- 9) andre foreninger, korporationer, stiftelser, legater og selvejende institutioner, der er hjemmehørende i Grønland, og som har indtægt ved erhvervmæssig virksomhed.

Stk. 2. Skattepligten for de i stk. 1, nr. 9, nævnte foreninger m.v. omfatter dog kun disses indtægt ved erhvervmæssig virksomhed. Som erhvervmæssig indtægt betragtes indtægt ved næringsvirksomhed eller anden forretningsvirksomhed, herunder indtægt ved drift, udlejning eller bortforpagtning af fast ejendom. I tilfælde, hvor der er tillagt en forening m.v. en ret til andel i overskuddet af en erhvervsvirksomhed, som ikke drives af den pågældende forening selv, betragtes den heraf flydende indtægt ligeledes som erhvervmæssig indtægt. Overskud, som en forening m.v. indvinder ved leverancer til medlemmer, betragtes ikke som indvundet ved erhvervmæssig virksomhed.

§ 2. Begrænset skattepligt påhviler personer, de i § 1, stk. 1, nr. 3-9, nævnte former for selskaber og foreninger m.v. og dødsboer behandlet uden for Grønland, der uden at opfylde betingelserne i § 1, stk. 1:

- 1) modtager enhver form for vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, der er udført i Grønland eller om bord i skibe, der er hjemmehørende i Grønland, medmindre arbejdet er udført under ophold af en varighed, som ikke overstiger 60 dage i sammenhæng, og den pågældende person fortsat er beskæftiget hos en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i Grønland
- 2) modtager indkomst for virksomhed, der udøves i Grønland, som professionel kunstner, idrætsmand eller lignende, herunder tilfælde, hvor indkomsten ikke tilfalder kunstneren eller idrætsmanden selv men en

anden person m.v.,

- 3) modtager godtgørelse af den i § 37, stk. 1, nr. 2, nævnte art for medlemskab af eller som medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd og lignende, der er hjemmehørende i Grønland,
- 4) modtager indkomst fra Grønland, der efter § 37, stk. 2, nr. 1, skal henregnes til A-indkomst,
- 5) modtager udbytte, hvori der efter § 70 skal foretages indeholdelse af udbytteskat,
- 6) udøver et erhverv med fast driftssted i Grønland eller deltager i en erhvervsvirksomhed med fast driftssted i Grønland eller på anden måde er berettiget til andel i omsætning, overskud eller lignende af en sådan virksomhed,
- 7) udøver virksomhed ved frit erhverv fra et fast sted i Grønland eller med henblik på udøvelsen af sådan virksomhed opholder sig mindst 90 dage i Grønland i sammenhæng eller deltager i sådan virksomhed eller på anden måde er berettiget til andel i omsætning, overskud eller lignende af en sådan virksomhed,
- 8) udøver virksomhed ved skibs- eller luftfart i det grønlandske territorium eller ved regelmæssig trafik mellem en plads i det grønlandske territorium og en plads uden for eller deltager i sådan virksomhed eller på anden måde er berettiget til andel i omsætning, overskud eller lignende af en sådan virksomhed,
- 9) oppebærer royalties hidrørende fra Grønland,
- 10) oppebærer indkomst ved udleje eller bortforpagtning af virksomhed i Grønland,
- 11) ejer fast ejendom i Grønland eller nyder indtægter af samme eller
- 12) oppebærer indkomst som lodtager i et i Grønland behandlet dødsbo.

Stk. 2. Skattepligten efter stk. 1 omfatter alene de dér nævnte indtægter og indtægtsgrundlag, ligesom udgifter kun kan fratrækkes, i det omfang de vedrører disse indtægter eller indtægtsgrundlag. For personer, der er skattepligtige efter stk. 1, nr. 1, indrømmes et fradrag på 10 pct. af vederlaget, dog højst årligt et af landstinget fastsat beløb. Det i 2. pkt. omtalte årlige fradrag fastsættes under en landstingssamling i første halvdel af året forud for det pågældende kalenderår.

§ 3. Undtaget fra skattepligt er:

- 1) Kongen og dennes ægtefælle samt de medlemmer af det kongelige hus, som er børn af danske konger, eller for hvem der i henhold til grundlovens § 11 er fastsat årpenge, samt deres ægtefæller. Det samme gælder de pågældendes dødsboer.
- 2) Staten, landsstyret, kommunerne og deres virksomheder og institutioner.
- 3) Fremmede staters herværende diplomatiske repræsentanter, repræsentationernes personale, disse persongruppers familiemedlemmer samt tjenestepersonale og privat tjenerskab beskattes i overensstemmelse med reglerne i Wienerkonventionen om diplomatiske forbindelser.
- 4) Fremmede staters herværende konsulære repræsentanter, repræsentationernes personale, disse persongruppers familiemedlemmer samt repræsentationernes tjenestepersonale beskattes i overensstemmelse med reglerne i Wienerkonventionen om konsulære forbindelser.
- 5) Anerkendte trossamfund og kirkelige institutioner oprettet i tilslutning til disse eller til folkekirken.
- 6) Uddannelsesmæssige, sociale og kulturelle institutioner, som er selvejende institutioner med almenyttige formål, hvis indtægter udelukkende kan anvendes til den pågældende institutions formål.
- 7) Personer og virksomheder m.v., som er omfattet af artikel 7 i overenskomst i henhold til den nordatlantiske traktat mellem kongeriget Danmark og Amerikas forenede Stater om forsvaret af Grønland.

Stk. 2. Foreninger m.v., som er skattepligtige efter § 1, stk. 1, nr. 9, kan, når foreningens vedtægtsmæssige formål er almenvelgørende eller på anden måde almennyttigt, helt eller delvis fritages for beskatning.

Afgørelse herom træffes af landsstyret.

Stk. 3. Beskatning af selskaber og virksomheder, der har fået koncession i medfør af kap. IV i lov om mineralske råstoffer i Grønland, bortfalder i det omfang, det følger af koncessionen.

§ 4. Ægtefæller sambeskattes af deres indkomst, såfremt de begge ved indkomstårets udløb er fuldt skattepligtige, og de enten lever sammen på dette tidspunkt eller har ophævet samlivet i løbet af indkomståret uden at være separeret.

Stk. 2. Såfremt en ægtefælles skattepligt indtræder eller ophører i løbet af kalenderåret, foretages sambeskatning efter stk. 1 kun for den periode, i hvilken begge ægtefæller er fuldt skattepligtige.

§ 5. Børn er selvstændig skattepligtige.

Stk. 2. Har barnet modtaget en indtægtsnydelse eller formue som gave fra sine forældre, stedforældre, plejeforældre eller bedsteforældre, beskattes indtægtsnydelsen eller formueafkastet hos giveren, hvis denne er fuldt skattepligtig. Dette gælder dog kun til udløbet af det kalenderår, i hvilket barnet fylder 18 år, eller til barnet indgår ægteskab.

Stk. 3. Hvis et barn, der ved begyndelsen af indkomståret ikke er fyldt 15 år, har arbejde i en erhvervsvirksomhed, der drives af dets forældre, stedforældre, plejeforældre eller bedsteforældre, kan disse ikke fradrage lønnen til barnet ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, og lønnen skal ikke medregnes ved opgørelsen af barnets skattepligtige indkomst.

Stk. 4. Til et barns indkomst medregnes ikke, hvad forældre, stedforældre, plejeforældre eller bedsteforældre har ydet barnet i helt eller delvis underhold, medmindre det ydes i form af underholdsbidrag, eller det udgør vederlag for arbejde i en erhvervsvirksomhed, der tilhører en af yderne og kan fradrages i dennes skattepligtige indkomst.

Kapitel 2.

Skattepligtens omfang, dens indtræden og ophør.

§ 6. Skattepligten består med de af nedenstående bestemmelser følgende afvigelser i den periode, i hvilken de i § 1 eller § 2 angivne betingelser for skattepligt er opfyldt.

§ 7. For en person, der erhverver bopæl i Grønland uden samtidig at tage ophold dér, indtræder skattepligt i henhold til § 1, stk. 1, nr. 1, først, når han tager ophold i Grønland, bortset fra kortvarige ophold på grund af ferie eller lignende.

§ 8. For de i § 1, stk. 1, nr. 2, nævnte personer indtræder skattepligten fra begyndelsen af det ophold i Grønland, der begrunder skattepligten.

Stk. 2. For personer, der som turister eller i studieøjemed tager ophold i Grønland, som under deres ophold ikke driver selvstændig erhvervsvirksomhed dér, og som vedvarende er indkomstskattepligtige til Danmark, Færøerne eller deres hjemland efter reglerne for derboende personer, indtræder skattepligt i henhold til § 1, stk. 1, nr. 2, først, når opholdet i Grønland med eller uden afbrydelse har strakt sig over mere end 365 dage inden for et samlet tidsrum af 2 år.

§ 9. Afgår en i Grønland skattepligtig person ved døden, ophører skattepligten ved dødsfaldet.

§ 10. Overtager en længstlevende ægtefælle i umiddelbar forbindelse med dødsfaldet fællesboet til hendsiden i uskiftet bo, er længstlevende indkomstskattepligtig for hele det indkomstår, hvori dødsfaldet har fundet sted, af al indkomst, som ægtefællerne har erhvervet i dette indkomstår. Længstlevende indtræder i det hele i afdødes skattemæssige stilling.

Stk. 2. Udlægges et bo uden skiftebehandling til længstlevende ægtefælle, efter at denne har udnyttet sine særlige rettigheder i henhold til arvelov for Grønland, finder reglerne i stk. 1 tilsvarende anvendelse.

§ 11. Når boet efter en i Grønland skattepligtig person skiftes i umiddelbar forbindelse med dødsfaldet, er afdødes skat af indkomst i det indkomstår, hvori dødsfaldet har fundet sted, endeligt afgjort med betalingen af de foreløbige indkomstskattebeløb, som forfalder for dødsfaldet, eller som skulle indeholdes af indtægter, der er indtjent for dette tidspunkt.

Stk. 2. Både skattemyndigheden og boet kan dog kræve, at der for tiden fra indkomstårets begyndelse til dødsfaldet sker en afsluttende ansættelse af indkomst erhvervet af afdøde. Hvis den beregnede slutskat for tiden fra indkomstårets begyndelse til dødsfaldet overstiger summen af de foreløbige indkomstskattebeløb, som forfalder før dødsfaldet eller skulle indeholdes af indtægter, indtjent før dette tidspunkt, med mindst 4.000 kr., skal boet betale det manglende skattebeløb. Overstiger summen af de nævnte foreløbige skattebeløb slutskatten med mindst 500 kr., kan boet kræve det beløb, der er betalt for meget, tilbagebetalt.

Stk. 3. Skattemyndighedens krav om afsluttende ansættelse efter stk. 2 skal rejses over for boet senest 3 måneder efter dødsfaldet. Modtages oplysningerne efter § 110, stk. 9, senere end 1 måned efter dødsfaldet, kan kravet dog rejses indtil 2 måneder efter modtagelsen af oplysningerne.

Stk. 4. Ønsker boet afsluttende ansættelse efter stk. 2, skal boet give meddelelse herom til afdødes skattekommune senest 3 måneder efter dødsfaldet.

Stk. 5. I de i stk. 3 og 4 omhandlede tilfælde skal boet indgive sædvanlig selvangivelse senest 5 måneder efter dødsfaldet. Såfremt kravet efter stk. 3, 2. pkt., rejses senere end 3 måneder fra dødsfaldet, forlænges fristen til senest 2 måneder efter kravet om afsluttende ansættelse.

Stk. 6. Ved den afsluttende ansættelse efter stk. 2 behandles aktiver, der kan gøres til genstand for skattemæssige afskrivninger, i overensstemmelse med reglerne om skattemæssige afskrivninger.

Stk. 7. Nærings- og spekulationsaktiver betragtes ved den afsluttende ansættelse efter stk. 2 som afstået af afdøde på dødsdagen. Som afståelsessum betragtes værdien i handel og vandel på dødsdagen.

Stk. 8. Reglerne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, når boet er af ringe værdi og skifte ikke finde sted.

Kapitel 3.

Den skattepligtige indkomst.

§ 12. Den skattepligtige indkomst opgøres på grundlag af indkomsten i indkomståret. Indkomståret er det kalenderår, der går forud for ligningen. Består skattepligten kun i en del af et år, er indkomståret det nævnte tidsrum. Omfatter indkomstansættelsen en kortere periode end et år, og tilkommer der den skattepligtige fradrag, herunder personfradrag, der er fastsat med årlige beløb, indrømmes disse fradrag kun med en forholdsmæssig del af årsfradraget.

Stk. 2. Skattedirektoratet kan tillade, at selskaber, foreninger m.v., der fremsætter anmodning herom, anvender et andet indkomstår end kalenderåret. Det således valgte indkomstår kan ikke senere fraviges uden tilladelse fra skattedirektoratet. Det er en betingelse for godkendelse af et indkomstår, der afviger fra kalenderåret, at det begynder den første i en måned. I forbindelse med tilladelsen kan der fastsættes særlige frister for indsendelse af selvangivelse og betaling af den pålignede skat.

§ 13. Den skattepligtige indkomst omfatter med de undtagelser og begrænsninger, der følger af § 1, stk. 2, og § 2, stk. 2, 1. pkt., den skattepligtiges samlede årsindtægter uden hensyn til, om indtægterne stammer fra Grønland eller ikke, og om de består i penge eller formuegoder af pengeværdi.

Stk. 2. Vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold indkomstbeskattes i det indkomstår, hvori udbetalingen finder sted. Ophører indkomstmodtagerens skattepligt før udbetalingen af vederlaget, er vederlaget senest indkomstskattepligtigt på tidspunktet for skattepligtens ophør.

Stk. 3. Renter indkomstbeskattes henholdsvis fradrages i det indkomstår, hvori renten forfalder til betaling. Savner debitor økonomisk evne til at betale forfaldne renter, fradrages henholdsvis indkomstbeskattes renten dog først i det indkomstår, hvori renten betales. Skatterådet kan for finansieringsvirksomheder og andre virksomheder, for hvem sådan regnskabsform må anses for naturlig, tillade, at renter indkomstbeskattes henholdsvis fradrages i det indkomstår, som renterne vedrører. Den således valgte fremgangsmåde kan ikke senere ændres.

§ 14. Den skattepligtige indkomst omfatter f.eks.:

- 1) indtægter fra enhver form for erhvervsmæssig virksomhed, f.eks. indtægt af handel, industri, håndværk, søfart, fiskeri, fangst, jagt, fåreavl, indtægt, der erhverves ved deltagelse i interessentskab, partrederi, kommanditselskab eller kommanditaktieselskab eller som lodtager i et dødsbo under offentlig eller privat skifte, vederlag for videnskabelig, kunstnerisk eller litterær virksomhed eller for arbejde, tjeneste eller bistandsydelse af enhver art,
- 2) indtægter ved bortforpagtning eller udleje, pension, livrente og overlevelserente, indtægter ved understøttelser og underholdsbidrag, indtægt ved vederlagsfri benyttelse af andres ejendele og ved gaver, jfr. dog § 24, nr. 3, indtægter i form af rente af obligationer og andre udestående fordringer,
- 3) indtægter i form af udbytte af aktier og anpartar, jfr. dog § 70, andelsbeviser og lignende værdipapirer, jfr. dog § 24, nr. 8. Som udbytte af andelsbeviser anses alt, hvad der af selskabet udbetales andelshavere som andel af det af selskabet i sidste eller tidligere indkomstår indtjente overskud, hvad enten udbetalingen finder sted som dividende eller som udlodning ved selskabets likvidation, og
- 4) værdi af bolig i egen ejendom, jfr. dog § 24, nr. 5. Værdien fastsættes på grundlag af de for tjenestemænd i Grønland gældende regler for boligbidrag m.m.

§ 15. For fuldt skattepligtige personer beskattes B-indkomst, jfr. § 36, herunder bruttoindkomst ved selvstændig erhvervsvirksomhed, kun i det omfang disse indkomster tilsammen overstiger det i henhold til stk. 2 fastsatte beløb. For ægtefæller indrømmes det skattefrie beløb efter samme regler som personfradraget, jfr. § 32, stk. 2.

Stk. 2. Det skattefrie beløbs størrelse fastsættes af landstinget under en landstingssamling i første halvdel af året forud for det pågældende kalenderår.

§ 16. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for fuldt skattepligtige personer indrømmes der et fast fradrag (standardfradrag). For ægtefæller indrømmes standardfradrag efter samme regler som personfradraget, jfr. § 32, stk. 2.

Stk. 2. Standardfradragets størrelse fastsættes af landstinget under en landstingssamling i første halvdel af året forud for det pågældende kalenderår.

Stk. 3. Såfremt den skattepligtige godtgør, at summen af de fradrag, der kan indrømmes ham ved indkomstopgørelsen, overstiger det for det pågældende indkomstår fastsatte standardfradrag, indrømmes der ham fradrag for dette større beløb.

§ 17. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrages:

- 1) driftsomkostninger, dvs. de udgifter, som i årets løb er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten, herunder skattemæssige afskrivninger. Landsstyret fastsætter regler om skattemæssige afskrivninger og om den skattemæssige behandling af fortjeneste eller tab ved afhændelse m.v. af

afskrivningsberettigede aktiver,

2) beløb, der er anvendt til vedligeholdelse eller forsikring af de af den skattepligtiges ejendele, hvis udbytte beregnes som indkomst,

3) renter og løbende provisioner af gæld, og

4) bidrag og præmier til pensionsordninger med løbende udbetalinger, som går ud på at sikre pension i form af løbende ydelser, der bortfalder ved den pensionsberettigedes død. Beløb, der af en arbejdsgiver indbetales til en sådan ordning, medregnes ikke til arbejdstagerens skattepligtige indkomst. Derimod medregnes udbetalingerne til den skattepligtige indkomst. Med udbetaling ligestilles overdragelse eller anden overførsel til eje eller pant samt dispositioner m.v., der medfører, at ordningen ikke længere opfylder betingelserne for fradragsret, og det beløb, der på tidspunktet for overførslen eller dispositionen kunne være udbetalt ved ordningens ophævelse, eventuelt kapitalværdien af fripolice eller lignende, skal da medregnes til den skattepligtige indkomst. Bidrag og præmier til andre pensionsordninger og livsforsikringer, herunder indeksordninger, ulykkesforsikringer, rateforsikringer og pensionsopsparingsordninger, end de i 1. pkt. nævnte kan ikke fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Betales bidraget eller præmien af en anden end ejeren af ordningen eller forsikringen, skal beløbet medregnes til ejerens skattepligtige indkomst.

§ 18. I bidragyderens skattepligtige indkomst kan fradrages:

1) underholdsbidrag, som i anledning af skilsmisse eller separation udredes af den ene af ægtefællerne til den anden ægtefælle eller til børn, forudsat at ægtefællen eller børnene ikke opholder sig hos bidragyderen,

2) underholdsbidrag, som i anledning af faktisk adskillelse udredes af den ene ægtefælle til den anden eller til børn, der ikke opholder sig hos bidragyderen, og

3) underholdsbidrag, der udredes til børn uden for ægteskab, der ikke opholder sig hos bidragyderen.

Stk. 2. Fradragsretten for underholdsbidrag til børn er betinget af, at der påhviler den skattepligtige forsørger- eller bidragspligt over for det offentlige for barnet.

Stk. 3. De i stk. 1, nr. 1, nævnte underholdsbidrag kan fradrages med virkning fra datoen for skilsmisse eller separation. Fradrag for underholdsbidrag, som nævnt i stk. 1, nr. 2, kan indrømmes fra datoen for samlivsophævelsen.

Stk. 4. Underholdsbidrag medregnes til den bidragnydende ægtefælles eller det bidragnydende barns skattepligtige indkomst fra de i stk. 3 nævnte tidspunkter.

Stk. 5. Skattemyndighederne kan bortse fra den aftalte eller fastsatte fordeling af underholdsbidrag til ægtefælle og børn. Skattemyndighederne kan tilsidesætte en aftale om underholdsbidrag, når denne må anses for åbenbart urimelig og det af særlige grunde fremgår, at aftalen ikke er indgået af forsørgelseshensyn.

§ 19. Selskaber og kooperative virksomheder, der omfattes af § 1, stk. 1, nr. 3, 4 og 7, kan ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrage udbytte, som er udbetalt aktionærer, anpartshavere, andelshavere eller medlemmer som andel af det i sidste eller tidligere indkomstår indtjente overskud.

§ 20. Forsikringsselskaber kan ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrage beløb, der henlægges til dækning af de forpligtelser, der er indgået for de forsikrede (præmiereserve og skadereserve) eller til bonusfonds. Forsikringsselskaber kan endvidere fradrage beløb, der henlægges til sikkerhedsfonds, såfremt det i selskabets vedtægter er fastsat, at sikkerhedsfondens midler alene kan anvendes til styrkelse af præmiereserven eller på anden måde til fordel for de forsikrede.

§ 21. Såfremt den for et indkomstår opgjorte skattepligtige indkomst udviser underskud, kan dette underskud fradrages i den skattepligtige indkomst for de nærmest efterfølgende 5 indkomstår. Inden for denne periode kan fradraget dog kun overføres til et senere indkomstår, såfremt det ikke kan rummes i et tidligere års skattepligtige indkomst.

Stk. 2. Underskudsfræmførsel efter stk. 1 gælder ikke for et ved konkursbehandling, betalingsstandsning eller lignende konstateret underskud, såfremt det må formodes, at den skattepligtige ikke vil være i stand til at betale den gæld, der svarer til underskuddet. Betales gælden eller en del af denne senere, vil den til den betalte gæld svarende del af underskuddet kunne fradrages i betalingsåret.

Stk. 3. Kan et for et indkomstår opgjort underskud ikke udnyttes inden for de i stk. 1 nævnte efterfølgende 5 indkomstår, kan skatterådet tillade, at sådant ikke udnyttet underskud fradrages i den skattepligtige indkomst for de nærmest forudgående 5 indkomstår. Inden for denne periode kan fradraget dog kun tilbageføres til et tidligere indkomstår, såfremt det ikke kan rummes i et senere års skattepligtige indkomst. Det i l. og 2. pkt. anførte omfatter tillige tilfælde, hvor den skattepligtige kan sandsynliggøre, at underskud ikke vil kunne udnyttes efter reglerne i stk. 1. Betingelsen i stk. 2 gælder også ved tilbageføring af underskud.

§ 22. Den skattepligtige indkomst for en person, et selskab m.v., der for et indkomstår er skattepligtig efter flere af bestemmelserne i § 2, stk. 1, herunder flere faste driftssteder, kan ikke opgøres under eet, men skal opgøres for hver enkelt indkomst, lokalitet, virksomhed m.m., der er grundlag for skattepligten.

Stk. 2. Fræmførsel og tilbageførsel af underskud efter § 21 kan for de i stk. 1 nævnte personer m.fl. kun foretages i skattepligtig indkomst for samme lokalitet, virksomhed m.v.

§ 23. De i §§ 62 og 65 nævnte tillæg til henholdsvis restskat og skat kan ikke fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Den i § 63 nævnte godtgørelse af overskydende skat og aet i § 65 nævnte tillæg af for meget betalt skat medregnes ikke til den skattepligtige indkomst.

§ 24. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst bortses der fra:

- 1) formueforøgelser eller formueformindskelser som følge af ændringer i værdien af en skattepligtigs ejendele,
- 2) fortjeneste eller tab, der hidrører fra salg af den skattepligtiges ejendele. Dette gælder dog ikke for salg af afskrivningsberettigede aktiver samt ejendele, der er erhvervet som led i den skattepligtiges næringsvej eller i spekulationsøjemed,
- 3) gaver til den med giveren sambeskattede ægtefælle, til hans afkom, stedbørn og disses afkom, afdødt barns eller stedbarns ægtefælle (ikke den fraseparerede eller fraskilte) samt til hans forældre, stedforældre og bedsteforældre,
- 4) formueforøgelser, som hidrører fra arver eller arveforskud eller fra indgåelse af ægteskab, udbetaling af livsforsikringssum fra kapitalforsikring, herunder rateforsikring, invaliditetserstatning udbetalt som kapitalbeløb,
- 5) værdi af privat benyttelse af egne ejendele, herunder værdi af bolig i egen ejendom, for så vidt angår ejendomme, der kun indeholder én selvstændig lejlighed, som tjener til bolig for ejeren, medmindre en væsentlig del af ejendommen benyttes til ejerens erhvervsvirksomhed,
- 6) værdi af privat benyttelse af motorkøretøj, der er stillet til rådighed af den skattepligtiges arbejdsgiver,
- 7) værdi af privat forbrug af produkter, der hidrører fra den skattepligtiges udøvelse af jagt, fangst og fiskeri,
- 8) dividende fra brugsforeninger, der nævnes i § 1, stk. 1, nr. 6,

- 9) dagpenge og rejsegodtgørelse til dækning af befordring og merudgifter til ophold og fortæring under rejser (midlertidigt ophold uden for hjemstedet), der ydes under udførelse af offentlige hverv eller ydes efter de for tjenestemænd i Grønland gældende regler,
- 10) overkurs, som et af § 1, stk. 1, nr. 3 eller 4, omfattet selskab opnår ved udstedelse af aktier eller anparter eller ved udvidelse af sin aktiekapital eller anpartskapital,
- 11) hjælp fra det offentlige, herunder trangsbestemte ydelser iøvrigt, samt begravelseshjælp,
- 12) alders- og erhvervsudytighedsrente fra det offentlige,
- 13) børnetilskud efter lov om børnetilskud, uddannelsesstøtte efter vedtægt om uddannelsesstøtte til skoleelever, uddannelsestilskud til børn, der ydes efter de for tjenestemænd i Grønland gældende regler,
- 14) jubilæumsgratualer til privat eller offentligt ansatte, der ydes efter de for tjenestemænd i Grønland gældende regler,
- 15) flyttegodtgørelse til privat eller offentligt ansatte, der ydes efter de for tjenestemænd i Grønland gældende regler,
- 16) værdien af frirejser til hjemstedet for privat eller offentligt ansatte, der ydes efter de for tjenestemænd i Grønland gældende regler, og
- 17) præmier og gevinster fra præmieobligationer, lotterier, tipning m.v., af hvilke der svares afgift til den danske statskasse.

§ 25. Såfremt en virksomhed i Grønland, herunder erhvervsudøvelse med fast driftssted, frit erhverv og skibs- eller luftfart i Grønland, jfr. § 2, stk. 1, nr. 6-8, der kontrolleres af en virksomhed uden for Grønland, i sine handelsmæssige eller økonomiske forbindelser med denne er underkastet andre vilkår end dem, der ville gælde for et uafhængigt foretagende, skal der til overskuddet ved virksomheden i Grønland henføres den fortjeneste, som denne virksomhed må antages at ville have opnået, hvis den havde været et uafhængigt foretagende, der under frie vilkår afsluttede forretninger med vedkommende fremmede virksomhed.

Stk. 2. Personer m.v., der er skattepligtige efter § 2, stk. 1, nr. 6-8, kan ud over udgifter, som direkte vedrører det faste driftssted m.m., fratrække en rimelig del af eventuelle fællesomkostninger til ledelse og almindelig administration iøvrigt, hvad enten de afholdes i eller uden for Grønland.

Stk. 3. Kan indkomsten for en efter § 2, stk. 1, nr. 6-8, skattepligtig person m.v. ikke opgøres direkte, ansættes indkomsten efter et skøn udøvet på grundlag af indkomsten fra en tilsvarende virksomhed m.m., efter fordeling af foretagendets samlede fortjeneste e.l. Tilsvarende gælder endvidere for tilfælde, hvor den direkte opgjorte indkomst med eventuelle fradrag efter stk. 2 ikke kan anses som et rimeligt udtryk for indkomsten ved det faste driftssted m.m.

Stk. 4. For fremmede forsikringselskaber, der driver forsikringsvirksomhed i Grønland, fastsættes indkomsten i Grønland til den del af selskabets samlede indkomst opgjort efter skattelovgivningens almindelige regler, som efter forholdet mellem dets bruttopræmieindtægt i Grønland og dets samlede bruttopræmieindtægt falder på bruttopræmieindtægten i Grønland. Hvor særlige forhold gør sig gældende, kan skatterådet tillade en anden opgørelsesmåde anvendt.

Kapitel 4.

Skattens beregning

§ 26. Fuldt og begrænset skattepligtige personer m.v. svarer landsskat, kommuneskat, særlig landsskat og udbytteskat i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel.

Stk. 2. De brugsforeninger, der er nævnt i § 1, stk. 1, nr. 6, svarer skat med halvdelen af udskrivningsprocenten for landsskat og kommuneskat.

§ 27. Landsskat udskrives med den af landstinget fastsatte procent af skalaindkomsten, jfr. § 31.

Stk. 2. Landstinget fastsætter inden den 1. oktober forud for det pågældende kalenderår udskrivningsprocenten for landsskatten.

§ 28. Kommuneskat udskrives med den af skattekommunen fastsatte procent af skalaindkomsten, jfr. § 31.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen fastsætter inden den 1. oktober forud for det pågældende kalenderår udskrivningsprocenten for kommuneskatten. Udskrivningsprocenten kan højst fastsættes til 25 pct. og lavest til 15 pct.

Stk. 3. Skattepligtige, for hvem skattedirektoratet anses som skattekommune, jfr. § 33, stk. 2, svarer ikke kommuneskat.

§ 29. Særlig landsskat udskrives med den af landstinget fastsatte procent af skalaindkomsten, jfr. § 31.

Stk. 2. Landstinget fastsætter inden den 1. oktober forud for det pågældende kalenderår udskrivningsprocenten for den særlige landsskat.

Stk. 3. Særlig landsskat svares kun af skattepligtige, for hvem skattedirektoratet anses som skattekommune, jfr. § 33, stk. 2.

§ 30. Udbytteskat udskrives med den af landstinget fastsatte procent af udbyttet, jfr. § 70.

Stk. 2. Landstinget fastsætter inden den 1. oktober forud for det pågældende kalenderår udskrivningsprocenten for udbytteskatten.

§ 31. For de i § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, samt § 2, stk. 1, nr. 1, nævnte skattepligtige personer er skalaindkomsten den skattepligtige indkomst nedsat med personfradrag, jfr. § 32, og nedrundet til nærmeste med 100 delelige kronebeløb.

Stk. 2. For andre skattepligtige personer m.v. er skalaindkomsten den skattepligtige indkomst nedrundet til nærmeste med 100 delelige kronebeløb.

Stk. 3. Landsstyret kan dog bestemme, at skalaindkomsten for de i § 2, stk. 1, nr. 2 og 4, nævnte skattepligtige personer opgøres efter reglerne i stk. 1 (indrømmes personfradrag).

§ 32. Personfradragets størrelse fastsættes af landstinget under en landstingssamling i første halvdel af året forud for det pågældende kalenderår.

Stk. 2. Ægtefæller, der sambeskattes, indrømmes ialt 2 personfradrag. For det indkomstår, hvori ægteskabet ophører ved den ene ægtefælles død, indrømmes der længstlevende 2 personfradrag.

§ 33. Skattekommunen er den kommune i Grønland, hvortil den skattepligtige den 1. juli i året før indkomståret havde det tilhørsforhold, som efter § 1 eller § 2 begrundes skattepligt. Indtræder skattepligten først på et senere tidspunkt, er skattekommunen den kommune, hvortil den skattepligtige på tidspunktet for skattepligtens indtræden havde det i 1. pkt. nævnte tilhørsforhold.

Stk. 2. Såfremt det i stk. 1 nævnte tilhørsforhold er til et område, der ikke omfattes af den kommunale inddeling, anses skattedirektoratet for skattekommune.

Stk. 3. Mener en kommunalbestyrelse eller en skattepligtig, at den for den skattepligtige udpegede skattekommune ikke er den rette, kan indsigelse rejses over for kommunalbestyrelsen i den udpegede skattekommune inden udløbet af det pågældende indkomstår. Er den udpegede skattekommune skattedirektoratet, jfr. stk. 2, rejses indsigelsen over for skattedirektoratet. I tvivlstilfælde træffer skattedirektoratet afgørelse om, hvilken kommune der skal anses for skattekommune. Landsstyret træffer dog afgørelse i tvivlstilfælde, hvor skattedirektoratet er udpeget som skattekommune.

Stk. 4. Har ægtefæller, der sambeskattes, forskellig skattekommune, sker skatteberegningen m.v. på grundlag af mandens skattekommune. Når særlige forhold gør sig gældende, kan skattemyndigheden dog tillade, at skatteberegningen sker på grundlag af hustruens skattekommune. Ansøgning herom skal indgives senest samtidig med indgivelse af selvangivelse for det pågældende indkomstår.

§ 34. Skat, der er betalt til fremmed stat, til Danmark eller til Færøerne og opkrævet af indkomst fra kilder dér ved direkte påligning eller ved indeholdelse, kan fradrages i de indkomstskatter, der skal betales af denne indkomst i Grønland. Fradragsbeløbet kan dog ikke overstige den del af den samlede grønlandske skat, der efter forholdet mellem den i fremmed stat, i Danmark eller på Færøerne beskattede del af indkomsten og hele den i Grønland beskattede indkomst falder på førstnævnte del af indkomsten.

Stk. 2. Såfremt der med den fremmede stat, med Danmark eller med Færøerne er indgået en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning, skal der dog ikke gives fradrag for et større beløb end det, som denne stat, Danmark eller Færøerne efter overenskomsten har et ubetinget krav på at oppebære.

Kapitel 5.

Opkrævning af skat

§ 35. Landsskat, kommuneskat og særlig landsskat opkræves i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel. Udbytteskat opkræves efter reglerne i kapitel 6.

Stk. 2. Skattepligtige personer svarer i løbet af indkomståret skat med foreløbige beløb, jfr. dog § 38, stk. 2, 3. pkt., og § 70, stk. 1.

A- og B-skatter

§ 36. Beløb, der betales ved indeholdelse efter reglerne i §§ 37 - 43, benævnes "A-skat". Indkomst, hvori A-skat skal indeholdes, benævnes "A-indkomst". Skattepligtig indkomst, hvori der hverken skal indeholdes A-skat eller udbytteskat efter kap. 6, benævnes "B-indkomst". Foreløbig skat af B-indkomst, jfr. §§ 44 - 45, benævnes "B-skat".

§ 37. Til A-indkomst henregnes:

- 1) Enhver form for vederlag i penge for personligt arbejde i tjenesteforhold, herunder løn, feriegodtgørelse, honorar, tantieme, provision, drikkepenge og lignende ydelser. Vederlag i andet end penge er kun A-indkomst i det omfang, landsstyret fastsætter regler om det.
- 2) Godtgørelse for medlemskab af eller som medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd og lignende.

Stk. 2. Til A-indkomst kan endvidere efter regler, der fastsættes af landsstyret, henregnes:

- 1) andre arter af indkomst, der i det væsentlige udgør en nettoindkomst for erhververen, og
- 2) indhandlingsbeløb, der erhverves ved indhandling i Grønland af produkter hidrørende fra fiskeri, fangst, jagt, fåreavl og husflid, medmindre indhandlingen sker af selskaber, foreninger e.l.

Stk. 3. En indkomst anses ikke for A-indkomst, når udbetalingen foretages af:

- 1) fremmede staters diplomatiske repræsentationer og medlemmer af sådanne samt fremmede staters udsendte konsuler eller
- 2) personer, dødsboer, selskaber, foreninger, institutioner m.v., der ikke har hjemting i Grønland, jfr. dog § 38, stk. 4.

Stk. 4. Landsstyret kan, når særlige grunde taler herfor, fastsætte regler, hvorefter en vis indkomst eller en vis art af indkomst, der er omfattet af bestemmelserne i stk. 1 eller 2, ikke skal anses for A-indkomst.

Landsstyret kan endvidere fastsætte regler, hvorefter en art af indkomst, der omfattes af bestemmelserne i stk. 1 eller 2, under bestemte omstændigheder ikke skal anses for A-indkomst.

Stk. 5. I tvivlstilfælde afgør landsstyret, om en indkomst skal anses for A-indkomst eller B-indkomst.

§ 38. I forbindelse med enhver udbetaling af A-indkomst skal den, for hvis regning udbetalingen foretages, indeholde foreløbig skat i det udbetalte beløb. For særlige ydelser såsom feriepenge og søgnehelligdagsbetaling kan landsstyret fastsætte særlige bestemmelser om tidspunktet for indeholdelsen og om, i hvilket indkomstår ydelserne skal beskattes.

Stk. 2. Indeholdelsen foretages ved, at den indeholdelsespligtige beregner det beløb, der skal indeholdes, og tilbageholder dette beløb i A-indkomsten. For fuldt skattepligtige udgør de indeholdte beløb foreløbig A-skat. For begrænset skattepligtige er den indeholdte A-skat endelig.

Stk. 3. Indeholdelsen går forud for andre krav mod den pågældende A-indkomst, herunder modkrav fra den indeholdelsespligtige.

Stk. 4. Når den, for hvis regning den pågældendes indkomst udbetales, ikke har hjemting i Grønland og udbetalingen foretages af en dertil befuldmægtiget, der har hjemting i Grønland, påhviler det den befuldmægtigede at foretage indeholdelse.

Stk. 5. Landsstyret kan fastsætte regler om, at der ved den indeholdelsespligtiges beregning af A-skat skal ske nedrunding af det beløb, hvoraf skatten beregnes, til det nærmeste med 10 delelige kronebeløb.

Stk. 6. Landsstyret kan fastsætte mindstegrænser for indeholdelse af A-skat.

§ 39. Landsstyret kan med den danske regering træffe aftale om, at der i indkomst, som udbetales af en person, et selskab m.v., herunder befuldmægtiget, der har hjemting i den ene del af riget, til en person, der er fuld eller begrænset skattepligtig i den anden del af riget, foretages indeholdelse af skat. I forbindelse med sådan aftale kan fastsættes regler om indeholdelse, afregning m.v.

Stk. 2. Indkomst omfattet af en i henhold til stk. 1 indgået aftale, som udbetales til en i Grønland fuld eller begrænset skattepligtig person, vil i henseende til nærværende lov være at anse som A-indkomst.

§ 40. Til brug ved indeholdelse af skat i A-indkomst udsteder skattemyndighederne skattekort og bikort til skattepligtige, som forventes at få A-indkomst i det pågældende år. Modtagere af A-indkomst skal aflevere skattekort til eller forevise bikort for den indeholdelsespligtige.

Stk. 2. Skattemyndighederne anfører på skattekortet, hvilket beløb der skal fradrages i A-indkomst for henholdsvis en måned, 14 dage, en uge og en dag, forinden indeholdelse foretages. Fradragsbeløbene udgør for fuldt skattepligtige personer forholdsmæssige andele af summen af de fradrag, der må forventes at ville tilkomme den skattepligtige ved indkomstopgørelse og skatteberegning for det pågældende år. For begrænset skattepligtige personer udgør fradraget forholdsmæssige andele af de fradrag, der tilkommer den skattepligtige ved skatteberegningen, jfr. §§ 2 og 31. På bikort anføres intet fradragsbeløb.

Stk. 3. Landsstyret kan fastsætte regler, hvorefter der under særlige omstændigheder ikke skal anføres fradragsbeløb på skattekortet eller skal ske fordeling af det samlede fradrag på anden måde end efter stk. 2.

Stk. 4. Skattemyndighederne anfører på skattekort og bikort, med hvilken procent indeholdelse skal foretages, jfr. §§ 27 - 29.

Stk. 5. Når omstændighederne i det enkelte tilfælde taler for det, kan skattemyndigheden udstede skattekort, hvorpå der ikke er anført fradragsbeløb, og hvor indeholdelsesprocenten er beregnet under hensyn til den skattepligtiges forventede indkomstforhold.

Stk. 6. Når omstændighederne i det enkelte tilfælde taler for det, således når det er åbenbart, at den

skattepligtiges indkomst ikke vil blive så stor, at han skal betale indkomstskat, kan vedkommende skattemyndighed med fremtidig virkning bestemme, at der ikke skal indeholdes skat i A-indkomst, som den skattepligtige oppebærer. Bestemmelsen kan begrænses til at angå en vis A-indkomst eller A-indkomst, som udbetales i en vis periode eller indtil et vist maksimalbeløb. Når sådan bestemmelse er truffet, skal vedkommende modtager af A-indkomst forevise et af skattemyndigheden udstedt frikort for den, der udbetaler A-indkomsten. Landsstyret kan, når særlige forhold taler for det, bestemme, at indeholdelse af skat i en vis art af A-indkomst skal undlades uden anvendelse af frikort.

Stk. 7. Skattemyndighederne kan meddele den indeholdelsespligtige de oplysninger, der fremgår af skattekort, bikort eller frikort. Indeholdelse af A-skat skal da ske på grundlag af disse oplysninger.

§ 41. Har den skattepligtige hverken afleveret skattekort eller forevist bikort eller frikort, sker indeholdelserne uden fradrag med 30 pct., for indkomst efter § 37, stk. 2, nr. 2, dog med 20 pct.

Stk. 2. Erhverves A-indkomst i tjenesteforhold ved, at den skattepligtige beholder beløb, som han i medfør af tjenesten modtager fra trediemand, skal A-indkomsten opgøres hver gang, der mellem den skattepligtige og han arbejdsgiver foretages opgørelse af modtagne beløb, dog mindst én gang månedlig. Samtidig skal den skattepligtige til arbejdsgiveren afgive den til A-indkomsten svarende A-skat. Undlader den skattepligtige at afgive A-skatten, kan han, uanset det mellem parterne gældende opsigelsesvarsel, afskediges til øjeblikkelig fratræden af tjenesten.

§ 42. De beløb, som den indeholdelsespligtige har indeholdt i en kalendermåned, skal han i den påfølgende måned indbetale til den kommune (arbejdsgiverkommunen), hvor virksomheden er hjemmehørende, efter regler fastsat af landsstyret. Landsstyret kan herunder fastsætte regler om, at skattedirektoratet i visse tilfælde anses for arbejdsgiverkommune.

Stk. 2. Landsstyret kan fastsætte særlige regler om indbetalingen i tilfælde, hvor den indeholdelsespligtige har udvist uorden eller forsømmelighed med indeholdelserne.

Stk. 3. Efter regler fastsat af landsstyret skal de indeholdelsespligtige redegøre for indeholdelserne.

Stk. 4. Ved de i stk. 3 omhandlede regler kan det bestemmes, at den indeholdelsespligtige, når redegørelse ikke er indgivet rettidigt, skal erlægge et gebyr på 1 pct. af det beløb, som skal indbetales for den pågældende periode. Gebyret skal andrage mindst 100 kr. og kan højest udgøre 500 kr. Gebyret til falder arbejdsgiverkommunen.

Stk. 5. Landsstyret kan fastsætte regler om de indeholdelsespligtiges pligt til at sikre oplysninger til brug ved afgivelsen af de i stk. 3 nævnte redegørelser, herunder pligt til at notere personnummer, navn og adresse m.v. på modtagere af A-indkomst. Landsstyret kan endvidere fastsætte regler om de indeholdelsespligtiges regnskabsførelse vedrørende udbetaling af A-indkomst samt indeholdelse af A-skat.

Stk. 6. Landsstyret kan fastsætte minimumsgrænser for efterbetaling fra og tilbagebetaling til den indeholdelsespligtige i tilfælde, hvor det beløb, der skal betales efter redegørelsen, med tillæg af gebyr og renter, jfr. stk. 4 og § 68, stk. 2, afviger fra det indbetalte beløb.

§ 43. Den indeholdelsespligtige skal skriftligt holde modtageren af A-indkomst underrettet om indeholdelserne efter regler, der fastsættes af landsstyret.

Stk. 2. Vægrer den indeholdelsespligtige sig ved at give indkomstmodtageren underretning som nævnt, kan indkomstmodtageren ved henvendelse til arbejdsgiverkommunen forlange, at underretningen søges tilvejebragt ved kommunens mellemkomst. Underretning kan fremtvinges ved pålæg af daglige bøder, der fastsættes af landsstyret eller den landsstyret bemyndiger til det.

§ 44. Må det forventes, at en skattepligtig person skal betale foreløbig skat af B-indkomst, men ikke af A-indkomst, opkræves den foreløbige skat ved skattebillet. For begrænset skattepligtige kan landsstyret dog fastsætte særlige regler om indbetaling. Den foreløbige skat af B-indkomst beregnes af den forventede skattepligtige B-indkomst nedsat med de fradrag, der må forventes at ville tilkomme den skattepligtige ved den endelige indkomstopgørelse og skatteberegning for det pågældende indkomstår.

Stk. 2. Landsstyret kan fastsætte mindstegrænser for opkrævning af B-skat.

Stk. 3. B-skat forfalder til betaling i 10 rater den 1. i hver af månederne januar, februar, marts, april, maj, juli, august, september, oktober og november med sidste rettidige betalingsdag den 20. i forfaldsmåned. Falder sidste rettidige betalingsdag på en helligdag eller en lørdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

Stk. 4. Skatten opkræves af skattekommunen.

§ 45. Må det forventes, at den skattepligtige skal betale foreløbig skat af såvel A-indkomst som B-indkomst, fastsætter landsstyret regler om, i hvilket omfang den foreløbige skat skal opkræves ved indeholdelse og ved skattebillet.

§ 46. En skattepligtig kan til skattekommunen indbetale foreløbig skat ud over, hvad der er indeholdt i A-indkomst eller opkrævet som B-skat. Sådant indbetaling kan også foretages efter udløbet af indkomståret, men ikke senere end den 1. april i det år, ligningen foretages. Eventuelle skatterestancer med renter og gebyrer for det indkomstår, indbetalingen vedrører, medregnes forlods i det indbetalte beløb.

Forskudsregistrering

§ 47. Der fastsættes ved forskudsregistreringen et grundlag for den foreløbige skattebetaling.

Forskudsregistreringen og eventuel ændring heraf foretages i skattekommunen. Har ægtefæller, der sambeskattes, forskellig skattekommune, foretages forskudsregistreringen i mandens skattekommune.

Stk. 2. Forskudsregistrering foretages afligningskommissionen eller den, vedkommende kommunalbestyrelse bemyndiger dertil. I sidstnævnte tilfælde kan afgørelsen indbringes for ligningskommissionen.

Stk. 3. Skattedirektoratet foretager forskudsregistrering for de i § 33, stk. 2, nævnte.

Stk. 4. Landsstyret kan fastsætte regler om, at forskudsregistrering i særlige tilfælde foretages af andre end de i stk. 1 - 3 nævnte.

Stk. 5. Forskudsregistreringen foretages, for så vidt andet ikke følger af bestemmelserne i stk. 6, § 48, stk. 1 og 2, i overensstemmelse med de oplysninger om den skattepligtiges indkomstforhold, som senest er lagt til grund ved ligning eller forskudsregistrering.

Stk. 6. Er der ikke tidligere foretaget ligning eller forskudsregistrering for den skattepligtige, skal denne redegøre for sine forventede indkomstforhold. Det beror på et skøn, i hvilket omfang den skattepligtiges oplysninger skal lægges til grund for forskudsregistreringen. Landsstyret fastsætter regler om redegørelsens form og en frist for dens indgivelse. Indgives redegørelsen ikke rettidigt, kan den fremtvinges ved pålæg af daglige bøder, der fastsættes af landsstyret eller den, landsstyret bemyndiger dertil.

§ 48. Antager den skattepligtige, at hans indkomstforhold i indkomståret vil afvige væsentligt fra, hvad der senest er lagt til grund ved ligning eller forskudsregistrering, kan han anmode om, at forskudsregistreringen sker på grundlag af hans oplysninger om de forventede indkomstforhold. I det omfang ligningskommissionen eller skattedirektoratet, jfr. § 47, stk. 3, finder den skattepligtiges

oplysninger i anmodningen tilstrækkelig sandsynliggjort, lægges anmodningen til grund ved forskudsregistrering. Landsstyret kan fastsætte regler om anmodningens form og fastsætte en frist for dens indgivelse.

Stk. 2. Løvrigt kan ligningskommissionen og skattedirektoratet, jfr. § 47, stk. 3, foretage forskudsregistrering efter anslåede forventede indkomstforhold, når der efter foreliggende oplysninger findes nærliggende grund til at antage, at den skattepligtiges indkomstforhold i indkomståret vil afvige væsentligt fra, hvad der senest er lagt til grund ved ligning eller forskudsregistrering.

Stk. 3. I løbet af indkomståret kan den skattepligtige under de i stk. 1 anførte betingelser forlange forskudsregistreringen ændret med virkning for den fremtidige skattebetaling. I løbet af indkomståret kan ligningskommissionen og skattedirektoratet, jfr. § 47, stk. 3, under de i stk. 2 anførte betingelser på tilsvarende måde ændre forskudsregistreringen.

Stk. 4. Til brug ved afgørelser efter stk. 2 og 3 kan ligningskommissionen og skattedirektoratet, jfr. § 47, stk. 3, afkræve den skattepligtige en redegørelse efter regler, som anført i § 47, stk. 6.

§ 49. Med henblik på at opnå den bedst mulige overensstemmelse mellem slutskatterne og de foreløbige skattebeløb kan landsstyret, hvor den almindelige indkomstudvikling tilsiger det, fastsætte regler om, at der skal foretages en procentvis forhøjelse eller nedsættelse af indkomstgrundlaget efter § 47, stk. 5, for alle skattepligtige eller for grupper af skattepligtige.

§ 50. Må det antages, at den allerede betalte foreløbige skat væsentligt vil overstige slutskatten, tilbagebetales straks det beløb, som efter skattekommunens skøn er betalt for meget.

Selvangivelse, ligning og slutopgørelse m.v.

Selvangivelse

§ 51. Ligningen forestås af ligningskommissionen i skattekommunen. For de i § 33, stk. 2, nævnte forestås ligningen af skattedirektoratet.

Stk. 2. Skattemyndighederne udsender selvangivelsesskema til alle skattepligtige, så de er skatteyderne i hænde snarest efter den 1. januar i ligningsåret. Landsstyret fastsætter regler om udformningen og udsendelsen af selvangivelsesskemaer, ligesom landsstyret kan fastsætte regler, hvorefter de skattepligtige skal anvende de af landsstyret godkendte skemaer.

Stk. 3. Den omstændighed, at en skatteyder ikke får tilsendt selvangivelsesskema, fritager ikke for pligten til at indgive selvangivelse.

Stk. 4. Selvangivelse skal indsendes senest den 1. marts i ligningsåret. Selvangivelsen skal indsendes til den myndighed (ligningsmyndigheden), der skal foretage ligningen, jfr. stk. 1.

Stk. 5. Ligningsmyndigheden kan, hvor særlige grunde taler for det, give udsættelse med indgivelse af selvangivelsen, for så vidt dette er foreneligt med ligningsarbejdets tilrettelæggelse og rettidige færdiggørelse.

§ 52. I selvangivelsen skal den skattepligtige angive sin indkomst i indkomståret, hvad enten indkomsten er positiv eller negativ. Selvangivelsen skal foruden angivelse af nettoindkomstens størrelse indeholde sådanne specifikationer af indtægter og udgifter og andre oplysninger af betydning for skatteansættelsen, som fastsættes af landsstyret. Også indtægter, som ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, kan kræves specificeret i selvangivelsen. Landsstyret kan fastsætte regler om, at skattepligtige, som ikke er bogføringspligtige, i forbindelse med selvangivelsen skal meddele oplysninger

om hovedposter inden for privatforbruget, herunder udgifter til privat medhjælp, større anskaffelser af løsøre o. lign.

Stk. 2. Selvangivelsen skal endvidere indeholde oplysning om den skattepligtiges formue ved indkomstårets udløb og tillige ved indkomstårets begyndelse, for så vidt dette ikke fremgår af tidligere indgivet selvangivelse. Formuen skal angives, hvad enten den er positiv eller negativ og skal angives med sådan specifikation af aktiver og passiver, som fastsættes af landsstyret.

Stk. 3. Skattepligtige, der er bogføringspligtige, skal sammen med selvangivelsen indsende driftsregnskab for indkomståret og opgørelse over status ved indkomstårets udløb og tillige ved indkomstårets begyndelse, for så vidt dette ikke fremgår af tidligere indgivet selvangivelse.

§ 53. Landsstyret kan fastsætte regler, hvorefter erhvervsdrivende, der ikke i henhold til lov er bogføringspligtige, skal føre et regnskab, der opfylder de mindstekrav, der er fastsat af landsstyret, og at de skal indsende det driftsregnskab, der er udarbejdet på grundlag af dette regnskab, til ligningsmyndigheden inden udløbet af fristen for indgivelse af selvangivelsen.

Stk. 2. Landsstyret kan fastsætte regler om udarbejdelsen af de driftsregnskaber, der efter stk. 1 eller § 52, stk. 3, skal indsendes til ligningsmyndigheden.

Stk. 3. Er et driftsregnskab ikke indsendt rettidigt eller udarbejdet i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i henhold til stk. 1 og 2, finder reglerne i § 54, stk. 1, og § 55, stk. 3, tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. En skattepligtig, der er pålagt regnskabspligt i henhold til bestemmelsen i stk. 1, skal opbevare regnskabet med tilhørende bilag i 5 år efter udløbet af det pågældende regnskabsår.

§ 54. Indsendes behørig selvangivelse ikke rettidigt, men er fristen for rettidig indsendelse overskredet med mindre end 10 dage, forhøjes indkomstskatten med 2 pct. Såfremt fristen kun er overskredet med én dag foretages dog ikke forhøjelse. Er fristen for rettidig indsendelse overskredet med 10 dage og derover, forhøjes indkomstskatten med 5 pct. Forhøjelsen skal dog andrage mindst 100 kr. og kan højest udgøre 2.000 kr.

Stk. 2. Skatterådet kan meddele hel eller delvis fritagelse for den i stk. 1 nævnte forhøjelse, når der er særlig grund dertil.

Stk. 3. Indgivelse af behørig selvangivelse og af driftsregnskab kan fremtvinges ved pålæg af daglige boder, hvis størrelse fastsættes af skatterådet. Bøderne tilfalder skattekommunen.

Stk. 4. Har et selskab eller en forening m.v. vedlagt selvangivelsen et regnskab, der på indsendelsestidspunktet endnu ikke er godkendt af generalforsamlingen, skal der senest 14 dage efter generalforsamlingens afholdelse gives ligningsmyndigheden meddelelse om generalforsamlingens beslutning med hensyn til det pågældende regnskab. Indsendes meddelelsen ikke rettidigt, og medfører generalforsamlingens beslutning, at den indkomst, hvoraf skatten beregnes, forhøjes, skal den hertil svarende forhøjelse af indkomstskatten opkræves med et tillæg, der beregnes efter reglerne i stk. 1. Indsendelsen af meddelelsen kan fremtvinges ved pålæg af daglige boder i overensstemmelse med reglen i stk. 3.

Ligning og klagebehandling

§ 55. Ligningsmyndigheden foretager ansættelse af den skattepligtige indkomst for alle skattepligtige, der skal lignes.

Stk. 2. Ligningsmyndigheden kan indkalde dokumentation og bevisligheder samt indkalde den skattepligtige til mundtlig forhandling.

Stk. 3. Hvor behørig selvangivelse ikke foreligger, ansættes den skattepligtige indkomst skønsmæssigt. Skønnet kan dog fraviges, hvis selvangivelse senere indgives. Anses en selvangivelse for at være urigtig, ansættes indkomsten på grundlag af de øvrige foreliggende oplysninger og bevisligheder. I det omfang, den skattepligtiges indkomst ikke kan opgøres nøjagtigt på dette grundlag, ansættes den skønsmæssigt.

Stk. 4. I tilfælde, hvor der foreligger behørig selvangivelse, skal ligningsmyndigheden, forinden den foretager en ansættelse til et andet beløb end selvangivet, give den skattepligtige lejlighed til at ytre sig skriftligt eller ved mundtlig forhandling. I disse tilfælde samt i tilfælde, hvor ansættelsen foretages, uden at der foreligger behørig selvangivelse, skal den skattepligtige underrettes om ansættelsen, begrundelsen for denne og klageadgangen efter stk. 6.

Stk. 5. Ligningsmyndigheden kan tage en tidligere foretagen ansættelse op til fornyet behandling og eventuel ændring. Den fornyede behandling skal være afsluttet inden udløbet af fristen efter Stk. 7. Forinden ligningsmyndigheden foretager ændring af en ansættelse, skal der gives den skattepligtige lejlighed til at ytre sig skriftligt eller ved mundtlig forhandling. I disse tilfælde skal der i underretningen til den skattepligtige om den ændrede ansættelse gives oplysning om begrundelsen herfor og vejledning om klageadgangen efter stk. 6.

Stk. 6. Klage over en efter foranstående regler foretagen ansættelse indgives til ligningsmyndigheden. Klagen, der skal være skriftlig og begrundet, skal være modtaget inden 4 uger efter, at der er givet vedkommende underretning om den påklagede afgørelse. Forinden ligningsmyndigheden træffer en afgørelse, der ikke fuldt ud imødekommer klagerens påstand, skal der gives klageren lejlighed til mundtlig forhandling. I disse tilfælde skal der i underretningen til klageren om afgørelsen gives oplysning om begrundelsen herfor og vejledning om klageadgangen til skatterådet.

Stk. 7. Ansættelsen af den skattepligtige indkomst og klagebehandlingen efter stk. 6 skal være afsluttet senest 1. september i kalenderåret efter det indkomstår, som ansættelsen vedrører.

§ 56. Inden en måned efter ligningsmyndighedens frist for afslutningen af ansættelsen, jfr. § 55, stk. 7, sendes en fortegnelse over de foretagne ansættelser til skatterådet. Skattedirektoratet fastsætter regler om fortegnelsens udformning m.v.

Stk. 2. Ligningsmyndighedens ansættelse af den skattepligtige indkomst kan påklages til skatterådet inden 4 uger efter, at der er givet vedkommende underretning om den påklagede afgørelse. Skatterådet kan se bort fra overskridelse af fristen, når rådet skønner, at der foreligger ondskyldende omstændigheder. Klagen, som skal være skriftlig og begrundet, kan indgives gennem ligningsmyndigheden.

Stk. 3. Forinden skatterådet træffer en afgørelse, skal der indhentes udtalelse fra ligningsmyndigheden, og der skal derefter, såfremt klagerens påstand ikke fuldt ud imødekommes, gives klageren lejlighed til en mundtlig forhandling med skatterådet. Skatterådets afgørelse træffes ved en kendelse, der skal indeholde en begrundelse og vejledning om klageadgangen efter § 57.

Stk. 4. Skatterådet er uanset klagens indhold berettiget til at optage ansættelsen i sin helhed til kendelse.

Stk. 5. Skatterådet kan tage ligningsmyndighedens ansættelse op til undersøgelse og ændring. Forhøjelse af ansættelse kan i det omfang, hvori ansættelsen beror på et skøn, ikke finde sted senere end 3 år efter udløbet af det pågældende indkomstår. Forinden skatterådet træffer afgørelse, skal der indhentes en udtalelse fra ligningsmyndigheden, ligesom der skal gives den skattepligtige lejlighed til mundtlig forhandling med skatterådet. Skatterådets afgørelse træffes ved en kendelse, der skal indeholde en begrundelse og vejledning om klageadgangen efter § 57.

Stk. 6. Skatterådet kan genoptage sager afgjort efter stk. 3 og 5. Ved genoptagelse gælder bestemmelserne i stk. 5.

§ 57. Afgørelser, der er truffet af skatterådet efter § 56, stk. 3, 5 og 6, samt § 66, stk. 2, kan af den skattepligtige indbringes til fornyet behandling i skatterådet inden 4 uger efter, at der er givet vedkommende underretning om den pågældende afgørelse. Skatterådet kan se bort fra overskridelse af fristen, når rådet skønner, at der foreligger undskyldende omstændigheder. Begæringen, som skal være skriftlig og begrundet, kan indgives gennem ligningsmyndigheden.

Stk. 2. Forinden skatterådet træffer en afgørelse, skal der indhentes en udtalelse fra ligningsmyndigheden, og der skal derefter, såfremt den skattepligtiges påstand ikke fuldt ud imødekommes, gives den skattepligtige lejlighed til en mundtlig forhandling med skatterådet. Skatterådets afgørelse træffes ved en kendelse, der skal indeholde en begrundelse og oplysning om adgangen til domstolsprøvelse og fristen herfor, jfr. § 59.

Stk. 3. Skatterådet er uanset begæringens indhold berettiget til at optage ansættelsen i sin helhed til kendelse.

§ 58. I de i § 56, stk. 3, 5 og 6, § 57, stk. 2, og § 66, stk. 2, nævnte tilfælde, hvor den skattepligtige har anmodet om mundtlig forhandling med skatterådet, kan landsstyret træffe bestemmelse om hel eller delvis dækning af den skattepligtiges rejseomkostninger, når det af særlige grunde skønnes rimeligt. Rejseomkostningerne udredes af landskassen.

§ 59. Skatterådets afgørelser efter § 57, stk. 2, kan af den skattepligtige indbringes for Grønlands landsret som 1. instans inden 6 måneder efter, at der er givet vedkommende underretning om den pågældende afgørelse. Når der er særlig grund til det, kan landsdommeren tillade et søgsmål, uanset at fristen er overskredet. Sagen anlægges mod landsstyret.

Stk. 2. Landsstyret kan under samme betingelser som i stk. 1 indbringe skatterådets afgørelser efter § 56, stk. 3, 5 og 6, § 57, stk. 2, og § 66, stk. 2, for Grønlands landsret som 1. instans. Sagen anlægges mod den skattepligtige.

Slutopgørelse m.v.

§ 60. Skattekommunen beregner den endelige skat (slutskatten) på grundlag af skatteansættelsen.

§ 61. I slutskatten modregnes de foreløbige skattebeløb, der er:

- 1) indeholdt som A-skat,
- 2) indbetalt som B-skat, senest den 1. april i det år, ligningen foretages,
- 3) indbetalt efter § 46 eller
- 4) indbetalt efter § 75.

Stk. 2. Ved opgørelsen af det beløb, der skal modregnes efter stk. 1, fradrages de skatter, der måtte være tilbagebetalt efter § 50.

Stk. 3. Landsstyret kan fastsætte regler, hvorefter den skattepligtige over for skattemyndighederne skal oplyse, hvilke beløb der er indeholdt eller indbetalt som foreløbig skat.

§ 62. Overstiger slutskatten de foreløbige skatter, der modregnes efter § 61, skal den skattepligtige betale det overskydende beløb som restskat. Er restskatten mindre end 100 kr., opkræves beløbet dog ikke.

Stk. 2. Skal der betales restskat, betales tillige et tillæg på 8 pct. af restskatten. Tillægget tilfalder skattekommunen.

Stk. 3. Restskatten opkræves af skattekommunen ved skattebillet. Restskatten med tillæg efter stk. 2

forfalder til betaling i 3 rater med samme forfaldsdage og betalingsfrister som de sidste 3 rater af B-skat for ligningsåret, jfr. § 44, stk. 3.

Stk. 4. Landsstyret kan fastsætte regler, hvorefter restskatten skal opkræves sammen med forskudsskatten for ligningsåret eller det følgende år.

Stk. 5. Træffes der senere en afgørelse, som medfører forhøjelse af slutskatten, forfalder det for lidt betalte beløb med tillæg af 10 pct. til betaling den 1. i den måned, der følger nærmest efter, at der er forløbet 3 måneder fra afgørelsen, og med sidste rettidige betalingsdag den 20. i forfaldsmåneden. Falder sidste rettidige betalingsdag på en helligdag eller en lørdag, forlænges fristen til den følgende hverdag. Tillægget tilfalder skattekommunen.

Stk. 6. De i stk. 3 og 5 nævnte beløb nedrundes til hele kronebeløb.

§ 63. Overstiger de foreløbige skatter, der modregnes efter § 61, slutskatten, tilbagebetales det overskydende beløb til den skattepligtige som overskydende skat. Tilbagebetaling foretages dog ikke, hvis den overskydende skat er mindre end 100 kr.

Stk. 2. Skal den overskydende skat tilbagebetales, ydes der den skattepligtige en godtgørelse på 8 pct. af beløbet. Godtgørelsen udredes af skattekommunen. I det omfang den overskydende skat modsvarer af beløb, som efter § 46 er indbetalt efter indkomstårets udløb, udgør godtgørelsen dog kun 4 pct. Der ydes ikke godtgørelse for den del af den overskydende skat, der overstiger 100.000 kr.

Stk. 3. Overskydende skat tilbagebetales af skattekommunen.

Stk. 4. Overskydende skat med godtgørelse efter stk. 2 tilbagebetales inden den 1. september i ligningsåret. Foretages tilbagebetaling senere end den 1. september, tilkommer der den skattepligtige rente efter reglerne i stk. 5, 2. pkt., hvilken udredes af skattekommunen. Forinden tilbagebetaling foretages der modregning i tilbagebetalingsbeløbet af eventuelle restancer af indkomstskat med påløbne renter.

Stk. 5. Træffes der senere en afgørelse, som medfører nedsættelse af slutskatten, tilbagebetales det for meget betalte skattebeløb med godtgørelse efter stk. 2 inden 1 måned efter afgørelsen. Der tilkommer den skattepligtige renter af det tilbagebetalte beløb med ½ pct. pr. påbegyndt måned fra den 1. september i ligningsåret. I det omfang tilbagebetalingen vedrører beløb, der er opkrævet efter § 62, stk. 5, beregnes renten dog først fra forfaldsdagen. Renten udredes af skattekommunen.

Stk. 6. De i stk. 4 og 5 nævnte beløb nedrundes til hele kronebeløb.

§ 64. Ved en afsluttende indkomstansættelse efter § 11, stk. 2, beregnes ikke tillæg efter § 62, ligesom der ikke udbetales godtgørelse efter § 63.

Stk. 2. Skattekommunen skal udbetale eventuel overskydende skat, jfr. § 11, stk. 2, senest 5 måneder efter skattemyndighedens modtagelse af selvangivelsen. Sker tilbagebetalingen ikke rettidigt, tilfalder der boet rente af beløbet med ½ pct. pr. påbegyndt måned efter det i 1. punktum fastsatte tidspunkt. Renten udredes af skattekommunen.

Stk. 3. Boet skal indbetale eventuel restskat, jfr. § 11, stk. 2, den 1. i den kalendermåned, der følger efter, at der er forløbet 3 måneder fra modtagelsen af meddelelse om den afsluttende ansættelse med sidste rettidige betalingsdag den 20. i forfaldsmåneden. Falder sidste rettidige betalingsdag på en helligdag eller en lørdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

Stk. 4. De i stk. 2 og 3 nævnte beløb nedrundes til hele kronebeløb.

§ 65. Overstiger skatten for selskaber og foreninger m.v., der er skattepligtige efter § 1 og § 2 99 kr., opkræves skatten tillige med tillæg efter stk. 2 af skattekommunen ved skattebillet.

Stk. 2. Skal der betales skat, betales tillige et tillæg på 6 pct. af skatten. Tillægget tilfalder skattekommunen.

Stk. 3. Skatten med tillæg efter stk. 2 forfalder til betaling den 1. november i ligningsåret med sidste rettidige betalingsdag den 20. i forfaldsmåned. Falder sidste rettidige betalingsdag på en helligdag eller en lørdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

Stk. 4. Træffes der senere en afgørelse, som medfører forhøjelse af skatten, forfalder den for lidt betalte skat med tillæg af 8 pct. til betaling den 1. i den måned, der følger nærmest efter, at der er forløbet 3 måneder fra afgørelsen, og med sidste rettidige betalingsdag den 20. i forfaldsmåned. Falder sidste rettidige betalingsdag på en helligdag eller en lørdag, forlænges fristen til den følgende hverdag. Tillægget tilfalder skattekommunen.

Stk. 5. Træffes der senere en afgørelse, som medfører nedsættelse af skatten, tilbagebetales den for meget betalte skat med tillæg af 6 pct. inden 1 måned efter afgørelsen. Der tilkommer den skattepligtige renter af det tilbagebetalte beløb med ½ pct. pr. påbegyndt måned fra den 1. november i ligningsåret. I det omfang tilbagebetalingen vedrører beløb, der er opkrævet efter stk. 4, beregnes renten dog først fra forfaldsdagen. Renten udredes af skattekommunen.

Stk. 6. De i stk. 3, 4 og 5 nævnte beløb nedrundes til hele kronebeløb.

Stk. 7. Landsstyret kan i særlige tilfælde tillade, at de i stk. 2, 4 og 5 nævnte tillæg ikke anvendes ved opkrævning af skatten for selskaber og foreninger m.v.

§ 66. Afgørelser, der er truffet efter §§ 60 - 65 kan påklages til skatterådet inden 4 uger efter, at der er givet vedkommende underretning om den påklagede afgørelse. Skatterådet kan se bort fra overskridelse af fristen, når rådet skønner, at der foreligger undskyldende omstændigheder. Klagen, som skal være skriftlig og begrundet, kan indgives gennem skattekommunen.

Stk. 2. Forinden skatterådet træffer en afgørelse, skal der indhentes en udtalelse fra skattekommunen, og der skal derefter, såfremt klagerens påstand ikke fuldt ud imødekommes, gives klageren lejlighed til en mundtlig forhandling med skatterådet. Skatterådets afgørelse træffes ved en kendelse, der skal indeholde en begrundelse og vejledning om klageadgangen efter § 57.

§ 67. Klage efter § 66 og klage over ansættelsen efter § 55, stk. 6, § 56, stk. 2, § 57, stk. 1, og § 59, stk. 1, fritager ikke klageren for at betale skatterne til forfaldstid. Skatterådet kan dog efter ansøgning meddele hel eller delvis henstand med betalingen af den del af skatten, der vedrører det påklagede forhold, når særlige forhold gør sig gældende.

§ 68. Er et skattebeløb, som en skattepligtig skal indbetale, ikke betalt rettidigt, skal den skattepligtige betale rente af beløbet med ½ pct. pr. påbegyndt måned fra forfaldsdagen. Renten tilfalder skattekommunen.

Stk. 2. Er et skattebeløb, som en indeholdelsespligtig skal indbetale, ikke betalt rettidigt, skal den indeholdelsespligtige betale rente af beløbet med 1 pct. pr. påbegyndt måned fra forfaldsdagen. Forfaldsdagen er for de i § 42, stk. 1, nævnte beløb den 1. i den måned, der følger efter indeholdelsen, og for de i § 71 nævnte beløb datoen for vedtagelsen om udbetalingen eller godskrivningen af udbytte. Renten tilfalder arbejdsgiverkommunen, dog selskabets skattekommune for så vidt angår rente af udbytteskat.

§ 69. Landsstyret kan fastsætte særlige regler om indgivelse af selvangivelse, om ligning og om betaling, inddrivelse og forrentning m.v. af skat i tilfælde, hvor der i årets lob sker ændringer i skattepligtsforholdene.

Kapitel 6.

Udbytteskat.

§ 70. I forbindelse med enhver vedtagelse om udbetaling eller godskrivning af aktieudbytte i et aktieselskab, herunder udbytte fra et anpartsselskab, der er registreret som hjemmehørende i Grønland, skal selskabet indeholde den af landsstyret for det pågældende kalenderår fastsatte pct., jfr. § 30, stk. 2, af udbyttet. Det indeholdte beløb, som benævnes "udbytteskat", er en endelig skat.

Stk. 2. Som udbytte anses alt, hvad der udloddes til aktionærer, med undtagelse af friaktier, likvidationsprovenu, udlodning i forbindelse med nedsættelse af aktiekapitalen samt salg af aktier til det udstedende selskab. Samme forhold gør sig gældende for udbytte til anpartshavere.

Stk. 3. Skatten beregnes af det samlede udbytte uden fradrag.

Stk. 4. Indeholdelsen går forud for andre krav på udbyttet, herunder modkrav fra aktie- eller anpartsselskabet.

§ 71. Selskabet skal indbetale den indeholdte udbytteskat til sin skattekommune inden 1 måned fra datoen for vedtagelsen om udbetaling eller godskrivning af udbyttet. Samtidig med indbetalingen skal selskabet i en af landsstyret foreskreven form meddele oplysning om vedtagelsen. Går vedtagelsen ud på, at udbytte ikke deklarerer, skal der ligeledes indsendes oplysning herom inden 1 måned. Indsendelse af de nævnte oplysninger kan fremtvinges ved pålæg af daglige bøder, der fastsættes af landsstyret eller den, landsstyret bemyndiger til det.

§ 72. Enhver, der hæver eller får godskrevet udbytte, kan, når han på fyldestgørende måde godtgør sin identitet, forlange, at den, der foretager udbetalingen eller godskrivningen, i en af landsstyret foreskreven form attesterer den stedfundne udbetaling eller godskrivning.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 43, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse med hensyn til den her omhandlede attestation af udbetalingen eller godskrivningen.

§ 73. Har nogen, som efter § 3 er fritaget for skattepligt, erhvervet udbytte, hvori der efter § 70 er indeholdt udbytteskat, refunderes skattebeløbet af vedkommende kommunalbestyrelse efter anmodning.

Kapitel 7.

Hæftelses- og inddrivelsesbestemmelser

§ 74. Den, som undlader at opfylde sin pligt til at indeholde skat, eller som indeholder denne med for lavt beløb, er over for vedkommende skattemyndighed, jfr. §§ 42 og 71, umiddelbart ansvarlig for betaling af manglende beløb, medmindre han godtgør, at der ikke er udvist forsømmelighed fra hans side ved iagttagelse af bestemmelserne i denne lov.

Stk. 2. Den, som har indeholdt skat efter denne lov, hæfter over for den pågældende skattemyndighed for betaling af det indeholdte beløb.

Stk. 3. Hvis kravet mod den indeholdelsespligtige på grund af hans forhold ikke kan opgøres nøjagtigt, kan skattemyndigheden foretage en fortløbig, skønsmæssig ansættelse af kravet.

§ 75. Er der i A-indkomst ikke sket indeholdelse af skat, eller er indeholdelse sket med for lavt beløb, skal erhververen efter anmodning straks indbetale det manglende beløb til skattekommunen.

§ 76. De i Grønland værende befuldmægtigede for de efter § 2 skattepligtige er medansvarlige for betaling af de skatter, der påhviler disse skattepligtige.

§ 77. Ægtefæller, der sambeskattes, hæfter solidarisk for skatten.

§ 78. For skatter, der pålignes en person efter dødsfaldet, hæfter boet eller arvingerne. Arvingerne hæfter solidarisk, men kun i det omfang, hvori de modtager arv eller har modtaget arveforskuud, ægtefællen dog tillige med bosloddet. Forpligtelsen påvirkes ikke af, at der sker indkaldelse af afdødes kreditorer.

§ 79. Er et selskab eller en forening m.v. opløst og formuen udloddet til aktionærene, anpartshaverne eller medlemmerne, uden at der er afsat tilstrækkelige midler til dækning af den selskabet eller foreningen påhvilende indkomstskat, hæfter aktionærene, anpartshaverne og medlemmerne tillige med likvidator eller, hvor en sådan ikke er valgt eller beskikket, bestyrelsen solidarisk for skattens betaling. Mod likvidator (bestyrelsen) kan det solidariske ansvar ikke gøres gældende for et større beløb end summen af de til aktionærer, anpartshavere eller medlemmer foretagne udlodninger, og aktionærer, anpartshavere eller medlemmer hæfter kun i det omfang, hvori de har modtaget udlodning.

§ 80. Er skattebeløb ikke indbetalt rettidigt, kan det manglende beløb tillige med tillæg, renter og gebyrer inddrives i Grønland ved bistand af autoriserede pantefogder efter regler fastsat af landsstyret og i øvrigt på samme måde som fastsat i lov om rettens pleje i Grønland med hensyn til domme eller forlig, der går ud på betaling af penge.

Stk. 2. Er inddrivelse forgæves forsøgt hos den skattepligtige selv, kan inddrivelse om nødvendigt ske i ejendele, der tilhører børn, såfremt formueafkastet i henhold til § 5, stk. 2, beskattes hos forældrene. Dette gælder ikke ved inddrivelse hos en indeholdelsespligtig for skattebeløb, som denne skulle indeholde.

§ 81. Er skattebeløb ikke indbetalt rettidigt, kan vedkommende skattemyndighed skriftligt pålægge den skattepligtiges eller indeholdelsespligtiges arbejdsgiver i Grønland at tilbageholde i den ansattes vederlag i tjenesteforholdet, hvad der er nødvendigt til dækning af det manglende beløb med tillæg, renter og gebyrer og indbetale det tilbageholdte til vedkommende skattemyndighed. Tilbageholdelsespligt i henhold til et sådant pålæg omfatter også enhver forskudsvis udbetaling af løn m.v. Erhverves indkomsten i tjenesteforholdet ved, at den pågældende beholder beløb, som han i medfør af tjenesten modtager fra tredjemand, finder reglerne i § 41, stk. 2, tilsvarende anvendelse med hensyn til tilbageholdelse efter denne paragraf.

Stk. 2. Reglerne finder, uanset afvigende bestemmelser i den øvrige lovgivning, også anvendelse på statens, landsstyrets og kommunernes tjenestemænds lønninger m.v.

Stk. 3. Hvis den, for hvem der er givet pålæg om tilbageholdelse, ikke er beskæftiget hos den pågældende arbejdsgiver på det tidspunkt, hvor pålægget modtages, skal arbejdsgiveren inden 5 dage underrette skattemyndigheden herom. Tilsvarende oplysningspligt påhviler arbejdsgiveren om ophør af et arbejdsforhold, når han forinden har modtaget pålæg om tilbageholdelse, og den deri omhandlede skatterestance ikke er endeligt afviklet ved arbejdsforholdets ophør. Underretningen herom skal gives skattemyndigheden inden 5 dage efter ophøret.

Stk. 4. Reglerne i stk. 1, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse med hensyn til indkomst af den art, der nævnes i § 37, stk. 1, nr. 2, og med hensyn til ventepenge, pensioner og lignende understøttelser, der oppebæres i Grønland, og som udredes af statskassen, landskassen, kommunale kasser, andre offentlige kasser eller private kasser, samt med hensyn til indhandlingsbeløb, der erhverves ved indhandling i Grønland af produkter hidrørende fra fiskeri, fangst, jagt, fåreavl og husflid.

Stk. 5. Reglerne i stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til inddrivelsen af beløb, som den tilbageholdelsespligtige har skullet indbetale efter stk. 1-4.

Stk. 6. Tilbageholdelse efter stk. 1-5 skal foretages, selv om udbetalingen også er genstand for indeholdelse af A-skat efter denne lov. Tilbageholdelsen kan højst udgøre 15 pct. af udbetalingen efter fradrag af den

indeholdte A-skat.

Stk. 7. Reglerne i § 38, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse ved tilbageholdelse efter denne bestemmelse.

Stk. 8. Landsstyret fastsætter regler om indbetaling og afregning af beløb, der er tilbageholdt efter bestemmelserne i denne paragraf. Bestemmelserne i § 42, stk. 5, 2. pkt., § 43, § 74, § 80, § 100, stk. 3-5, og § 107, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse med hensyn til de i denne paragraf omhandlede forhold.

Kapitel 8.

Skatternes afregning og fordeling.

§ 82. Landsskat og særlig landsskat tilfalder landskassen.

Stk. 2. Kommuneskat tilfalder skattekommunen.

Stk. 3. Udbytteskat tilfalder selskabets skattekommune.

Stk. 4. Indkomstskat, herunder udbytteskat, af selskaber og virksomheder, der har fået koncession i medfør af lov om mineralske råstoffer, tilfalder landskassen. Renter og tillæg efter §§ 65 og 68 til sådan indkomst- og udbytteskat tilfalder henholdsvis udredes i samme omfang af landskassen.

§ 83. Landsstyret fastsætter efter forhandling med de grønlandske kommuners landsforening regler, efter hvilke der til udligning af forskelle i kommunernes skatteprovenu pr. indbygger foretages fordeling af kommunernes skatteprovenu.

§ 84. Landsstyret og kommunerne udarbejder inden den 1. oktober et overslag over det forventede skatteprovenu for det kommende indkomstår.

§ 85. Landsstyret fastsætter regler om formen for skatternes afregning mellem kommunerne indbyrdes og mellem landskassen og kommunerne.

Kapitel 9.

Kontrolbestemmelser

§ 86. Enhver erhvervsdrivende, der fører regnskab, skal, hvad enten han i henhold til lov er bogføringspligtig eller ej, efter anmodning af skattemyndighederne til disse indsende sit regnskabsmateriale med bilag for det løbende og tidligere indkomstår og andre dokumenter, der kan have betydning for ligningen.

Stk. 2. Samme pligt påhviler selskaber, foreninger, korporationer, stiftelser, legater og selvejende institutioner, hvad enten de er erhvervsdrivende eller ikke.

Stk. 3. Findes regnskabsmaterialet m.v. hos tredjemand, skal denne, selv om han har tilbageholdsret over det, udlevere materialet til skattemyndighederne, som i så fald skal drage omsorg for, at materialet efter anvendelsen tilbagesendes til den pågældende tredjemand.

§ 87. Enhver erhvervsdrivende, der fører regnskab, skal, hvad enten han i henhold til lov er bogføringspligtig eller ej, give skattemyndighederne adgang til på stedet at gennemgå sit regnskabsmateriale med bilag tillige med andre dokumenter, der kan have betydning for ligningen, og foretage opgørelse af kassebeholdning m.v.

Stk. 2. Enhver erhvervsdrivende skal endvidere give skattemyndighederne adgang til på stedet at foretage opgørelse og vurdering af lagerbeholdninger, besætning, inventar, maskiner og andet driftsmateriel.

Stk. 3. Landsstyret kan fastsætte regler om udøvelsen af beføjelserne i henhold til stk. 1 og 2.

Stk. 4. Med hensyn til gennemførelsen af undersøgelser m.v. efter stk. 1 og 2 yder politiet bistand til

skattemyndighederne efter regler, der fastsættes efter forhandling mellem landsstyret og justitsministeriet.

§ 88. Til brug ved ligningen og skatteberegningen skal enhver, der i sin virksomhed har udbetalt indkomst af den art, der er nævnt i § 37, stk. 1 og 2, hvert år inden udgangen af januar måned oplyse størrelsen af den samlede udbetaling af sådanne beløb samt den indeholdte A-skat. Endvidere skal der gives oplysning om:

- 1) det samlede beløb, der er indtjent af hver enkelt modtager,
- 2) den i indtægten indeholdte A-skat,
- 3) modtagerens navn, personnummer, bopæl og skattekommune og
- 4) eventuelle andre oplysninger, der er nødvendige til identifikation af modtageren. Ophører virksomheden, afgives beretning for den forløbne del af indkomståret senest 10 dage efter sidste lønudbetaling.

Stk. 2. Enhver, der har udbetalt honorarer til forfattere, komponister, udøvende kunstnere, foredragsholdere eller lignende, beløb for leje eller forpagtning af virksomhed, royalty, eller afgift for udnyttelse af patentrettigheder, mønster, varemærke, o.lign., hvad enten afgift erlægges som en løbende ydelse eller som en sum én gang for alle, har samme oplysningspligt som fastsat i stk. 1.

Stk. 3. Udbetales løn m.v. gennem mellemmand, påhviler pligten dog denne, hvis arbejdsgiveren er ude af stand til at give oplysningerne. Arbejdsgiveren, eventuelt mellemmanden, skal ved antagelse af medhjælp afkræve denne oplysning om navn, nøjagtig adresse samt personnummer.

Stk. 4. Oplysningerne afgives til arbejdsgiverkommunen, jfr. § 42.

§ 89. Ophører en modtager af de indkomstarter, der nævnes i § 88, med at være skattepligtig i Grønland, skal den oplysningspligtige efter anmodning afgive oplysning som nævnt i § 88 om størrelsen af de beløb, der i tiden fra kalenderårets begyndelse og til tidspunktet for skattepligtens ophør er indtjent af den pågældende, samt om størrelsen af den indeholdte A-skat.

Stk. 2. Tilsvarende oplysninger skal efter anmodning gives den pågældende eller dennes repræsentant, eventuelt hans dødsbo.

§ 90. Indkomstmodtageren skal have kopi af de oplysninger vedrørende ham, der er afgivet efter § 88 og § 89, stk. 1.

§ 91. Landsstyret kan fastsætte regler om afgivelsen af oplysninger efter § 88-90 og herunder lempe oplysningskravene for grupper af oplysningspligtige. Landsstyret kan endvidere fastsætte regler, hvorefter oplysningerne efter § 88 skal afgives særskilt, for så vidt angår indtægter, som ikke er A-indkomst for modtageren. For ydelser, der udbetales efter indtjeningsperiodens udløb, fastsætter landsstyret regler om, i hvilket år oplysningerne skal gives.

§ 92. Enhver, der driver selvstændigt erhverv, herunder også mæglere og auktionsholdere, skal efter anmodning give skattemyndighederne oplysning om:

- 1) den omsætning, han har haft med eller formidlet for andre navngivne erhvervsdrivende,
- 2) arbejder, han har udført for eller ladet udføre hos andre navngivne erhvervsdrivende,
- 3) arten af omsætningen eller arbejdet,
- 4) tidspunktet for omsætningen eller arbejdets udførelse, og
- 5) hvornår og hvorledes vederlaget er erlagt.

Stk. 2. For produktions-, indkøbs- og salgsforeninger og lignende erhvervsorganisationer omfatter oplysningspligten efter stk. 1. også organisationens mellemværende med sine medlemmer.

Stk. 3. Hvor forholdene taler for det, kan landsstyret efter indstilling fra skatterådet i hvert enkelt tilfælde

bestemme, at der indhentes tilsvarende oplysninger med hensyn til mellemværender med ikke navngivne erhvervsdrivende.

§ 93. Landsstyret kan bestemme, at banker, sparekasser, vekselmæglere, vekselerere og andre, som driver omsætning med offentlige værdipapirer, og som i henhold til lov skal føre forretningsbøger, skal meddele skattemyndighederne oplysninger, der vedrører køb og salg af værdipapirer, der kan tjene til vejledning ved ligningen og skatteberegningen.

Stk. 2. Repræsenteres køber eller sælger af advokat eller anden fuldmægtig, skal denne give oplysning om klientens personnummer, navn og bopæl.

§ 94. Banker, sparekasser, andelskasser, bankierer, vekselerere, advokater og andre, der modtager midler til forvaltning eller erhvervsmæssigt udlåner penge, skal efter anmodning af skattedirektoratet give skattemyndighederne følgende oplysninger om navngivne personers:

- 1) -indskud, lån, depoter eller boks,
- 2) størrelse af lån og af indestående eller forvaltede midler og disses afkastning,
- 3) bevægelser på indskuds- eller lånekonti, herunder oplysninger om trukne og indsatte checks,
- 4) diskonterede veksler og
- 5) sikkerhedsstillelse for lån og kreditter.

Stk. 2. For så vidt angår ikke navngivne, kan der efter landsstyrets bestemmelse kræves oplysning om indestående eller forvaltede midler og disses afkastning med angivelse af ejerens, eventuelt tillige den dispositionsberettigedes, personnummer, navn og bopæl.

Stk. 3. Med henblik på skattemæssig stikprøvekontrol med navngivne og ikke navngivne personer er skattedirektoratet efter landsstyrets bestemmelse berettiget til hos banker, sparekasser, andelskasser, bankierer, vekselerere og advokater i samarbejde med disse at foretage gennemgang på stedet af regnskabsmateriale, bilag og dokumenter som nævnt i § 87, stk. 1. Ved gennemgangen kan skattedirektoratet sikre sig oplysninger som nævnt i stk. 1

§ 95. Med hensyn til de konti i Grønland hos banker og sparekasser samt andre, der modtager penge som indskud, hvorom der efter landsstyrets bestemmelse med hjemmel i § 94 kan kræves oplysning, kan landsstyret bestemme, at der i 6 måneder fra et fastsat tidspunkt ikke må foretages disposition over konti, om hvis indehaveres navn og adresse indskudsmodtageren ikke har sikker kundskab, forinden der er foretaget anmeldelse om ejerforholdet under afgivelse af en af landsstyret fastsat legitimation for den, som første gang efter kontoens spærring vil disponere over denne.

Stk. 2. Landsstyret kan bestemme, at sådanne konti, som skattemyndighederne ikke har kunnet henføre til de virkelige ejere, yderligere spærres i et fastsat åremål. De konti, der efter udløbet af dette åremål endnu ikke er anmeldt og legitimeret, skal herefter indberettes til skattedirektoratet. Disse konti inddrages til fordel for landskassen efter forudgående offentlig varsling med 6 måneders frist, og såfremt ingen berettiget indsigelse fremkommer.

Stk. 3. Landsstyret kan dog under særlige omstændigheder dispensere fra sådan inddragelse eller tillade godtgørelse af allerede inddragne beløb.

§ 96. Offentlige kasser, aktieselskaber, anpartsselskaber, banker, sparekasser og andre, som i Grønland indløser rente- og udbyttekuponer, skal efter regler fastsat af landsstyret til skattemyndighederne indsende det oplysningsmateriale, der kræves som betingelse for indløsningen, om:

- 1) behørig legitimation af den, der anmoder om indløsning,
- 2) kuponejerens personnummer, navn og adresse,

- 3) kuponbeløbets størrelse og
- 4) selskabets navn for aktiers og anparterers vedkommende.

Stk. 2. Landsstyret kan fastsætte regler om formen for oplysningernes meddelelse.

§ 97. Efter regler fastsat af landsstyret skal pensionskasser, forsikringsselskaber og andre, der udbetaler pensioner eller løbende livsbetingede forsikringsydelse, give skattemyndighederne oplysning om:

- 1) indbetalte bidrag og præmier,
- 2) udbetalinger, der hidrører fra pensionsordninger af den i § 17, nr. 4, 1. pkt., nævnte art,
- 3) udbetalinger af udtrædelsesgodtgørelse, tilbagekøbsværdi og bonus efter sådanne ordninger og
- 4) dispositioner af den i § 17, nr. 4, nævnte karakter, for så vidt dispositionen er kommet til den pågældende institutions kundskab.

Stk. 2. Forsikringsselskaber skal endvidere give forsikringskontrakter, der går ud på en kombination af forsikringer, der omfattes af § 17, nr. 4, 1. pkt., og kapitalforsikringer påtegning om, hvorledes præmien fordeler sig på de to forsikringsarter.

§ 98. Ud over hvad der følger af §§ 86-94 og § 97, skal offentlige myndigheder og selskaber, foreninger, stiftelser, legater og andre institutioner efter anmodning give skattemyndighederne alle de oplysninger, der kan tjene disse myndigheder til vejledning ved udførelsen af deres hverv; for så vidt angår oplysninger vedrørende ikke navngivne skattepligtige, dog kun efter landsstyrets pålæg.

Stk. 2. Hvor det drejer sig om forhold, der falder ind under bestemmelserne i § 92, kan selskaber, foreninger, stiftelser, legater og andre institutioner dog ikke afkræves oplysninger i videre omfang, end disse bestemmelser afgiver hjemmel for.

§ 99. Vægrer nogen sig ved at efterkomme bestemmelserne i § 86, §§ 88-94 og §§ 97-98 afgør landsstyret eller den, landsstyret bemyndiger til det, hvorvidt han er pligtig dertil og kan om fornødent fremtvinge pligtens efterkommelse ved pålæg af daglige bøder.

§ 100. Der føres i hver kommune et register over de indeholdelsespligtige efter regler, der fastsættes af landsstyret. Der fores endvidere et register i skattedirektoratet.

Stk. 2. Ved de i stk. 1 nævnte regler kan det bestemmes, at de indeholdelsespligtige skal give skattemyndigheden meddelelse om:

- 1) indtræden og ophør af indeholdelsespligt,
- 2) ændring af den indeholdelsespligtiges adresse og
- 3) tilgang og afgang af modtagere af A-indkomst.

Stk. 3. Skattemyndigheden fører kontrol med, at de indeholdelsespligtige overholder de pligter, der påhviler dem efter denne lov. Skattemyndigheden kan hos de indeholdelsespligtige, uanset om disse fører egentligt regnskab eller ej, foretage eftersyn af alt regnskabsmateriale og herunder kræve fremlagt dokumenter af betydning for kontrollen. Enhver indeholdelsespligtig, der fører regnskab, skal, hvad enten han i henhold til lov er bogføringspligtig eller ej, efter anmodning fra skattemyndigheden til denne indsende alt regnskabsmateriale med bilag.

Stk. 4. Adgangen til eftersyn samt indsendelse af meddelelser efter stk. 2 og af regnskabsmateriale med bilag efter stk. 3 kan gennemtvinges ved daglige bøder, der fastsættes af landsstyret eller den, landsstyret bemyndiger til det.

Stk. 5. Landsstyret kan fastsætte regler vedrørende anvendelsen af bestemmelserne i stk. 3. Med hensyn til gennemførelsen af eftersyn m.v. efter stk. 3, 2. pkt., yder politiet bistand efter regler, der fastsættes efter forhandling mellem landsstyret og justitsministeriet.

Stk. 6. Skattemyndigheden kan hos modtagerne af A-indkomst indhente oplysninger til brug ved kontrollen med indeholdelserne.

Kapitel 10.

Foranstaltninger m.v.

§ 101. Den, der for at unddrage det offentlige skat forsætligt eller af grov uagtsomhed afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved afgørelse af, om en person er undergivet skattepligt, eller til brug ved afgørelse af skatteansættelse eller skatteberegning, i dommes foranstaltninger.

§ 102. På samme måde som nævnt i § 101 dommes den, der forsætligt eller af grov uagtsomhed afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved kontrollen med skatteligningen.

Stk. 2. Den, der, uden at forholdet omfattes af stk. 1, forsætligt eller af grov uagtsomhed undlader rettidigt at opfylde en pligt, som påhviler ham efter § 86 eller §§ 88-98, kan idømmes advarsel eller bøde.

§ 103. Den, der, uden at forholdet omfattes af § 104, med forsæt til at undgå skatteansættelse undlader at indgive selvangivelse, kan i dommes foranstaltninger.

§ 104. Den, hvis indkomst er ansat skønsmæssigt til et for lavt beløb, og som, efter at ansættelse er meddelt ham, har undladt inden 4 uger fra meddelelsen at underrette ligningsmyndigheden herom, kan idømmes advarsel eller bøde.

Stk. 2. Er det i stk. 1 nævnte forhold begået med forsæt til at unddrage det offentlige skat, kan der idømmes mere indgribende foranstaltninger.

§ 105. Den, der ikke efterkommer et af landsstyret i medfør af § 53, stk. 1, meddelt pålæg om at føre regnskab, eller som gør sig skyldig i grov uorden med hensyn til førelsen af sådant regnskab eller ved den opbevaring af dette regnskab med tilhørende bilag, der foreskrives i § 53, stk. 4, kan idømmes foranstaltninger.

§ 106. Har nogen på en virksomheds vegne til brug for afgørelse af, om virksomheden er undergivet skattepligt, eller til brug ved afgørelse af skatteansættelse eller skatteberegning for virksomheden overtrådt § 101, kan der pålægges virksomhedens ejer bødeansvar, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes ham som forsætlig eller uagtsom. Er virksomheden et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan der under tilsvarende betingelser pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Bødeansvar kan ikke omsættes til anden foranstaltning.

§ 107. På samme måde som anført i § 101 dømmes den, der forsætligt eller af grov uagtsomhed:

- 1) undlader at opfylde sin pligt til at indeholde A-skat eller udbytteskat,
- 2) undlader at indbetale den indeholdte skat i rette tid,
- 3) undlader rettidigt at afgive de oplysninger, der omhandles i § 42, stk. 3, og § 71, eller
- 4) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger om de forhold, der er nævnt i § 42, stk. 3, eller § 71.

Stk. 2. På samme måde som anført i § 101 dømmes den, der:

- 1) lader sig udbetale A-indkomst vidende om, at der ikke i indkomsten er indeholdt skat som påbudt, eller
- 2) forsætligt eller af grov uagtsomhed afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved afgørelser efter § 37, stk. 4 og 5, § 40, stk. 6, § 45, § 47, stk. 6, eller § 48 eller i forbindelse med en af de ansøgninger, der er nævnt i disse bestemmelser, fortier oplysninger af betydning for sagens afgørelse.

§ 108. Skønner skatterådet, at en overtrædelse ikke vil medføre mere indgribende foranstaltninger end bøde, kan landsstyret eller den, landsstyret bemyndiger dertil, tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til

inden for en nærmere angivet frist, der efter anmodning kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejelovens kap. 5 om indholdet af anklageskrift tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales boden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelsen inddrevet, bortfalder videre forfølgning.

§ 109. Har en person overtrådt § 101, § 103 eller § 104, og er strafansvaret forældet efter reglerne i den grønlandske kriminallov, påhviler det ham at betale en tillægsskat svarende til skatten af den udeholdte indtægt, medmindre overtrædelsen alene består i medvirken til en andens skatteunddragelse. § 110, stk. 5, 6 og 7, finder tilsvarende anvendelse.

§ 110. Har en person, der er afdødt ved døden, betalt for lidt i skat, påhviler det hans dødsbo eller arvingerne at betale det skyldige beløb.

Stk. 2. Har afdøde overtrådt § 101, § 103 eller § 104, uden at der inden i dødsfaldet er fastsat foranstaltninger for forholdet, påhviler der tillige dødsboet eller arvingerne en tillægsskat svarende til skatten af den udeholdte indtægt.

Stk. 3. Er en foranstaltning for et af de forhold, der er nævnt i stk. 2, ikke fuldbyrdet ved den pågældendes død, fastsættes der i stedet for foranstaltningen en tillægsskat efter reglerne i stk. 2. Er der alene tale om bøde, kan tillægsskatten ikke overstige det fastsatte bødebeløb.

Stk. 4. Er en foranstaltning for et af de forhold, der er nævnt i stk. 2, delvis fuldbyrdet ved den pågældendes død, nedsættes tillægsskatten forholdsmæssigt. Er der alene tale om bøde, må tillægsskatten sammenlagt med et af afdøde betalt bødebeløb ikke overstige hverken skatten af den udeholdte indtægt eller den fastsatte bøde.

Stk. 5. Såfremt dødsboet eller arvingerne ikke anerkender et krav om tillægsskat, afgøres spørgsmålet under en sag, der behandles efter reglerne i retsplejelovens kap. 5. Skattemyndighederne kan fastsætte en frist for antagelse af forligstilbud.

Stk. 6. Skatterådet kan, når særlige grunde taler for det, helt eller delvis fritage for tillægsskat.

Stk. 7. Reglerne i § 78 om arvingernes og den efterlevende ægtefælles hæftelse samt om indkaldelse af afdødes kreditorer finder tilsvarende anvendelse. Efterbetaling og tillægsskat efter stk. 1-3 kan inddrives på samme måde som fastsat i § 80.

Stk. 8. Skifteretten, eksekutor eller de privat skiftende arvinger skal efter skattemyndighedens anmodning give alle oplysninger af betydning for undersøgelsen af, om afdøde har været for lavt skatteansat. Hos privat skiftende arvinger kan oplysningerne fremtvinges ved pålæg af daglige bøder, der fastsættes af landsstyret eller den, landsstyret bemyndiger til det. Skønner skattemyndigheden, at krav om efterbetaling eller tillægsskat kan fremsættes, skal der gives boet underretning om det inden 3 måneder efter dødsfaldet. Modtages opgørelsen efter stk. 9 eller selvangivelsen efter § 11, stk. 5, senere end 1 måned fra dødsfaldet, skal meddelelse dog ske inden 2 måneder efter modtagelsen. Hvis skattemyndigheden inden dette tidspunkt har søgt sagen oplyst hos skifteretten, eksekutor eller de privat skiftende arvinger, skal boet inden 2 måneder efter modtagelsen af de ønskede oplysninger underrettes om, at der vil blive rejst krav om efterbetaling eller tillægsskat. Inden udløbet af de forannævnte frister må boets behandling ikke afsluttes, medmindre skatterådet har erklæret, at sådanne krav ikke vil blive fremsat. Foretager skattemyndigheden ikke rettidig anmeldelse, bortfalder boets og arvingernes ansvar for betaling.

Stk. 9. Kredsretten skal endvidere gøre skattemyndigheden bekendt med indholdet af opgørelser efter arveloven, hvis bobeholdningen udgør mindst 50.000 kr.

§ 111. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes regler om idømmelse af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

§ 112. Politiet yder skattemyndighederne bistand efter regler, der fastsættes efter forhandling mellem landsstyret og justitsministeriet.

§ 113. Bøder, der pålægges efter § 43, § 47, § 71 og §§ 99-111, tilfalder landskassen.

Kapitel 11.

Ligningskommissionen, skatterådet og skattedirektoratet.

§ 114. I hver kommune vælges en ligningskommission, der består af 3 medlemmer. Samtidig med valget til ligningskommissionen udpeges 3 stedfortrædere. Ligningskommissionen vælger selv sin formand og næstformand og fastsætter selv sin forretningsorden.

Stk. 2. Ligningskommissionens medlemmer og stedfortrædere vælges af kommunalbestyrelsen blandt de personer, der er valgbare til kommunalbestyrelsen. Valget finder sted på kommunalbestyrelsens konstituerende mode for en periode af 4 år med virkning fra 1. september i valgåret.

Stk. 3. For at ligningskommissionen kan foretage nogen ansættelse eller iøvrigt træffe nogen afgørelse, skal samtlige medlemmer eller stedfortrædere for disse deltage i afgørelsen, der træffes ved stemmeflerhed.

Stk. 4. Ingen kan deltage i ansættelsen eller nogen anden afgørelse vedrørende ham selv, hans ægtefælle, hans beslægtede eller besvogrede i op- eller nedstigende linie eller hans søskende og disses ægtefæller.

Stk. 5. Når forholdene i ganske særlig grad taler for det, kan ligningskommissionen i den i § 47, stk. 1, angivne kommune og skattedirektoratet for så vidt angår de i § 33, stk. 2, nævnte indrømme en skattepligtig midlertidig hel eller delvis fritagelse for betaling af A-skat eller B-skat. Fritagelsen kan gøres betinget af, at der betales renter med ½pct. pr. påbegyndt måned for den tid, fritagelsen omfatter.

§ 115. Skatterådet består af 10 medlemmer. Det vælger selv sin formand og 2 næstformænd og fastsætter selv sin forretningsorden.

Stk. 2. Skatterådets medlemmer vælges af landstinget blandt de personer, der er valgbare til landstinget. Ingen kan samtidig være medlem af skatteråd og medlem eller stedfortræder af en ligningskommission. Valgene finder sted under en landstingssamling i årets første halvdel for en periode af 4 år med virkning fra 1. september i valgåret, således at der afgår 5 medlemmer hvert andet år.

Stk. 3. For at et skatteråd kan foretage en ansættelse eller iøvrigt træffe nogen afgørelse, skal foruden formanden eller én af næstformændene mindst 3 medlemmer deltage i afgørelsen, der træffes ved stemmeflerhed. I tilfælde af stemmelighed er formandens eller næstformandens stemme afgørende.

Stk. 4. Ingen kan deltage i ansættelsen eller nogen anden afgørelse vedrørende ham selv, hans ægtefælle, hans beslægtede eller besvogrede i op- eller nedstigende linie eller hans søskende og disses ægtefæller.

Stk. 5. Skatterådet udsteder almindelige vejledende anvisninger til brug for ligningsmyndighederne. Disse myndigheder skal følge de givne anvisninger.

Stk. 6. Skatterådet kan over for landsstyret fremsætte forslag vedrørende denne lov samt de i medfør heraf udstedte bekendtgørelser og cirkulærer.

Stk. 7. Når forholdene i ganske særlig grad taler for det, kan skatterådet efter indstilling fra ligningskommissionen helt eller delvis fritage en skattepligtig for betaling af restskat efter § 62.

§ 116. Skattedirektoratet er øverste administrative skattemyndighed.

Stk. 2. Skattedirektoratet fører tilsyn med skattemyndighedernes arbejde samt påser, at de disse myndigheder i medfør af denne lov påhvilende opgaver udøves på behørig og ensartet måde i hele

Grønland. Skattedirektoratet yder efter anmodning bistand til løsning af nævnte opgaver.

Stk. 3. Skattedirektoratet forestår vejledningen og uddannelsen af skattemyndighederne og disses personale.

Stk. 4. Skattedirektoratet kan for udøvelsen af de i stk. 2 og 3 angivne opgaver sammenkalde skattemyndighederne og disses personale.

Stk. 5. Skattedirektoratet udfører sekretariatsforretninger for skatterådet.

Stk. 6. Skattedirektoratet kan fastsætte regler om, at der ved beregning af skattebeløb, renter og gebyrer samt ved opkrævning af sådanne beløb bortses fra ørebeløb.

Stk. 7. Landsstyret kan bemyndige skattedirektoratet til at udøve beføjelser, som i denne lov er tillagt landsstyret.

Kapitel 12.

Forskellige bestemmelser

§ 117. Landsstyret fastsætter regler om optagelse af mandtal over skattepligtige personer, selskaber og foreninger m.v.

§ 118. Landsstyret kan fastsætte regler om, at selvangivelsen under nærmere angivne betingelser kan erstattes af en erklæring, der kun omfatter visse af skatteyderens indkomst- og formueforhold.

§ 119. Landsstyret kan under forbehold af gensidighed ved overenskomst med Danmark, Færøerne eller fremmede stater tilstå sådanne lempelser i pligten til at udrede skatter til det offentlige, at dobbeltbeskatning helt eller delvis undgås.

Stk. 2. Hvor overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning er indgået eller indgås, kan landsstyret under forbehold af gensidighed ved overenskomst med Danmark, Færøerne eller vedkommende fremmede stat vedtage bestemmelser om,

1) at grønlandske myndigheder skal indhente og meddele oplysninger til brug for danske, færøske eller vedkommende fremmede stats myndigheder ved påligningen af skatter og afgifter af den i dobbeltbeskatningsaftalen omhandlede art samt ved fastsættelsen af andre skatter, afgifter og ydelser, der opkræves eller inddrives af det offentlige, eller som i lovgivningen er tillagt udpantningsret.

2) at krav på skatter og afgifter af den i dobbeltbeskatningsaftalen omhandlede art, der er pålagt i Danmark, på Færøerne eller i vedkommende fremmede stat og kan inddrives i dér, skal kunne inddrives i Grønland efter de for inddrivelse og opkrævning af tilsvarende eller lignende grønlandske skatter og afgifter gældende regler. Tilsvarende bestemmelser kan under de anførte betingelser vedtages med hensyn til krav på andre skatter, afgifter og ydelser, der opkræves eller inddrives af det offentlige, eller som i lovgivningen er tillagt udpantningsret.

3) at der i indkomst, som udbetales af en person, et selskab m.v., eller befuldmægtiget for disse, der har hjemting i Grønland, skal kunne foretages indekse af kildeskat til danske, færøske eller vedkommende fremmede stats myndigheder, jfr. i øvrigt § 39.

Stk. 3. Landsstyret kan med Danmark og Færøerne eller vedkommende fremmede stat træffe aftale om, at den mellem Danmark og Færøerne eller vedkommende fremmede stat indgåede overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning og aftale om gensidig bistand i skattesager enten i sin helhed eller med ændringer udvides til at omfatte Grønland.

§ 120. Skattemyndighederne skal under ansvar efter kriminallov for Grønland iagttage ubetinget tavshed over for uvedkommende med hensyn til de oplysninger vedrørende skattepligtiges eller

indeholdelsespligtiges økonomiske, erhvervsmæssige eller privatlivet vedrørende forhold, som de under varetagelsen af deres funktioner efter denne lov kommer til kundskab om. Det samme gælder der de hos skattemyndighederne ansatte eller af dem antagne medhjælpere samt iøvrigt enhver, der som følge af et i henhold til aftale med det offentlige påtaget arbejde kommer til kundskab om sådanne forhold. Er aftalen indgået med en virksomhed, omfatter tavshedspligten alle, der under deres arbejde i virksomheden får kundskab om sådanne forhold.

Kapitel 13.

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 121. Loven træder i kraft med virkning fra og med indkomståret 1980.

Stk. 2. Fra lovens ikrafttræden ophæves lov nr. 412 af 13. juni 1973 for Grønland om kommuneskat med de ændringer, der følger af lov nr. 267 af 22. maj 1974, lov nr. 581 af 26. november 1975, lov nr. 635 af 19. december 1975, lov nr. 625 af 22. december 1976 og lov nr. 246 af 8. juni 1977.

Stk. 3. Landsstyret fastsætter iøvrigt de regler, der er nødvendige til lovens gennemførelse.

Godthåb, den 21.maj 1979

Jonathan Motzfeldt

/

Ole Sinkbæk

Grønlands Selvstyre

Imaneq 4

3900 Nuuk

E-mail: nsninatsit@nanoq.gl

Nyttige links

[Grønlandsk Lovregister](#)

[Selvstyrets Lovarkiv](#)

[Naalakkersuisut](#)

